

รายงานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม
ในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. การุณันท์ รัตนแสนวงษ์

นาวาอากาศตรี ดร. สหัชชัย มหาวีระ

ดร. ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากบริษัท เสริมปัญญา จำกัด

พ.ศ. 2560

รายงานการวิจัย

Outstanding Students' Learning Effectiveness in Serm Panya Co. Ltd.

Academic Knowledge Test Project

ASST. PROP. DR. KARUNAN RATTANASANWONG

SQDN. LDR. DR. SAHASCHAI MAHAWEERA

DR. SIRIWAT PLAINBANGYANG

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากบริษัท เสริมปัญญา จำกัด

พ.ศ. 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้ระเบียบแบบแผนวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ตัวแทนผู้บริหารสถานศึกษาและครูจากโรงเรียนที่ได้รับรางวัลทั่วประเทศจำนวน 5 คน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ในภาพรวมทุกรายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทยและสังคมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 45 คน สถาบันที่นักเรียนสอบเข้าได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ และ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอื่นๆ ตามลำดับ ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม อันดับ 1 ได้แก่ ตัวผู้เรียน รองลงมาได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ตามลำดับ แนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ อันดับ 1 ได้แก่ ด้านข้อสอบ รองลงมาได้แก่ ด้านราคา ด้านการรับบริการ และด้านรางวัล แนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการที่สำคัญที่สุดคือด้านข้อสอบ โดยการปรับปรุงการออกข้อสอบให้มีจุดเน้นบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ พัฒนาข้อสอบในเชิงคิดวิเคราะห์ สร้างประสบการณ์ใกล้เคียงข้อสอบ Gat และ Pat ให้มากขึ้น

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม, โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ, บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ABSTRACT

The research titled “Outstanding Students’ Learning Effectiveness in Serm Panya Co. Ltd. Academic Knowledge Test Project” was aimed to study: 1) outstanding students’ learning effectiveness, 2) factors affect outstanding students’ learning effectiveness, and 3) developmental approaches in Serm Panya Co. Ltd. academic knowledge test projects for grade 12. The researchers conducted qualitative applied research, and samplings used in this studied were the representative from institutional administrators and 5 teachers from nationwide awards holder schools.

The research findings suggested the 2014-45 outstanding students in Serm Panya Co. Ltd. academic knowledge test project for all subjects as a whole which were English, Thai and Sociology. The institutions of highest in the numbers of entrants were faculty of medicine Chulalongkorn University and Chiangmai University, secondly, were faculty of arts and faculty of education Chulalongkorn university, and the next, Khon Kaen university, Thammasat university, Prince of Songkla university, Thaksin university, Siam university, Srinakharinwirot university, Suan Dusit university respectively. Factors affect outstanding students’ learning effectiveness: The first, learners, secondly, teaching and learning management, measurement and assessment, teaching and learning medias, and school environment respectively. Developmental approaches in academic knowledge test projects, firstly, examination questions, secondly, price, services, and awards. In developmental approaches in academic knowledge test projects, the most important is an improvement on examination questions in emphasize how learning objectives, analytic examination questions development, and experience building to be closed to GAT and PAT as much as possible.

Keywords: Academic Knowledge Test Project, Serm Panya Co. Ltd., Learning Effectiveness, Outstanding Students.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ” สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ท่านประธานบริษัทเสริมปัญญา จำกัด และรองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ ที่ปรึกษาบริษัทเสริมปัญญา จำกัด ที่กรุณาให้การสนับสนุนงานวิจัยฉบับนี้ให้เกิดขึ้นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในเชิงวิชาการและด้านการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโครงการของบริษัทเสริมปัญญา จำกัด ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณาจารย์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สืบค้นข้อมูลของผู้ที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมของโครงการ รวมทั้งการให้คำแนะนำ เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยได้เป็นอย่างดียิ่ง ช่วยให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ความสำเร็จของงานวิจัยฉบับนี้ของจริงเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาค้นคว้าผลงานวิชาการด้านการจัดโครงการทดสอบความรู้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงแนะแนว รวมทั้งการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการวัดผลแลประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีศักยภาพสูงขึ้นและสามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนาตนเองยิ่งขึ้นได้ในโอกาสต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. การุณนันทน์ รัตนแสนวงษ์

หัวหน้าโครงการวิจัย

มกราคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
 บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	21
ประวัติความเป็นมาของบริษัท เสิรมปัญญา จำกัด.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 ระเบียบวิธีวิจัย	46
รูปแบบการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	47
เครื่องมือการวิจัย.....	47
การรวบรวมข้อมูล	48
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	49
ตอนที่ 1 สรุปผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด.....	49
ตอนที่ 2 สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด	66
ตอนที่ 3 สรุปผลการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการ ทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	69
8 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	71
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผลการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม.....	84
ประวัติผู้วิจัย	91

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางที่ 1 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ในภาพรวมทุกรายวิชา.....	50
2 ตารางที่ 2 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค.....	52
3 ตารางที่ 3 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ.....	53
4 ตารางที่ 4 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค.....	54
5 ตารางที่ 5 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทยแยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6 ตารางที่ 6 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทยแยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ.....	56
7 ตารางที่ 7 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทยแยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค....	57
8 ตารางที่ 8 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษาแยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค.....	58
9 ตารางที่ 9 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ.....	59
10 ตารางที่ 10 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค.....	60
11 ตารางที่ 11 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ ในภาพรวม.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 12 ตารางที่ 12 สถาบันอุดมศึกษาที่นักเรียนสอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการ
ทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557
สามารถสอบเข้าได้..... 64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาโดยตลอดตั้งแต่มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ในหมวดที่ 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 81 รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มีการระบุนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 หมวดที่ 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 4 แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม มาตรา 80 (3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550, 2550) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับพื้นฐานอันเป็นระดับที่เยาวชนควรได้รับการได้รับการปลูกฝัง อบรมอย่างเข้มงวดเพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาที่ดีในระดับสูงขึ้นไป

คุณภาพของการศึกษาประการหนึ่ง คือ คุณภาพของการเรียนรู้ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ซึ่งหมายถึง ความรู้ เจตคติ หรือทักษะที่ได้รับการพัฒนาขึ้นจากการเรียนวิชาต่างๆ (Good, 1973) เป็นเครื่องบ่งชี้คุณลักษณะและความสามารถในการเรียนรู้วัดได้จาก

การที่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่สถาบันการศึกษาจัดให้และออกจากกระบวนการได้ตรงกับ ความคาดหวังของผู้จัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นก้าวแรกของการนำไปสู่ความสำเร็จอื่นๆ การ วัดผลทำได้โดยการหาค่าคะแนนสะสมเฉลี่ยและคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน (Klausmeier, 1985) ปัจจุบันมีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบต่างๆ มากมายทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อตัวผู้เรียนเองในการศึกษาต่อให้ได้ในระดับสูงขึ้นต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาต่อในระดับสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาในระดับสูงสุด

บริษัทเสริมปัญญา จำกัด ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2530 นั้น เป็น บริษัทเอกชนที่เล็งเห็นความสำคัญด้านการศึกษามาโดยตลอด จึงได้จัดโครงการทดสอบ ความรู้ทางวิชาการขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นบริษัทที่มีชื่อเสียงติดอันดับต้นๆ ของโครงการทดสอบ ความรู้ในประเทศไทย โดยได้รับความสนใจจากอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนทุกระดับชั้น จาก โรงเรียนทุกสังกัดทั่วประเทศกว่า 1,500 โรงเรียน ในทุกๆ โครงการ แบ่งประเภทการสอบเป็น ระดับชั้นตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ป.3 - ม.6) รวม เป็นระดับชั้น 10 ระดับชั้น โดยข้อสอบจะแยกตามระดับชั้น ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถรู้ระดับ ความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง เพราะใช้ข้อสอบตรงตามระดับชั้นความรู้ของนักเรียนและ เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์ในการทดสอบความรู้ทางวิชาการ คือ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้จักความสามารถ ทางวิชาการของตนเอง เพื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆ ในทุกสังกัดทั่วประเทศ โดย ใช้ข้อสอบมาตรฐานชุดเดียวกันโดยมีการรายงานผลสอบเป็นรายบุคคล ซึ่งใบรายงานจะแจ้งผลการ สอบอย่างละเอียดเป็นอันดับที่ของจังหวัด ภาค ประเทศ คะแนนสูงสุด-ต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย คะแนนในแต่ละส่วนของวิชา จำนวนผู้เข้าสอบในระดับจังหวัด ภาค และประเทศ เพื่อให้นักเรียน มีได้โอกาสศึกษาแนวข้อสอบเพื่อใช้ในการสอบแข่งขัน มีประสบการณ์และความมั่นใจในการ สอบแข่งขันจริง รวมทั้งนักเรียนสามารถนำผลการสอบไปใช้ในการพิจารณาตัดสินใจในการเรียน ระดับสูงต่อไปได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด โดยใช้คะแนนและอันดับที่สอบ ได้เป็นเกณฑ์พิจารณา ตลอดจนทางโรงเรียนสามารถนำผลการสอบของนักเรียนไปใช้ในการ ปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนและแนะแนวการศึกษาแก่นักเรียนได้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะเป็นการกระตุ้นและเสริมสร้างบรรยากาศของการเรียน การสอนและการแข่งขันทางด้านวิชาการภายในโรงเรียนให้กว้างขวางขึ้น ในทุกเทอมของการสอบ แต่ละโครงการนั้น หลังจากประกาศผลสอบและจัดส่งผลสอบไปยังโรงเรียนทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว บริษัทฯ ได้จัดพิธีมอบรางวัลทุนการศึกษา มอบโล่เกียรตินิยมและถ้วยเกียรติยศโรงเรียนเพื่อเป็น เกียรติแก่นักเรียนและโรงเรียนที่ได้รับรางวัลทุกปีและจากอดีตกว่า 30 ปีที่ผ่านมา ทางบริษัท

เสริมปัญญา จำกัด ได้รับเกียรติจากผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการให้เกียรติมาเป็นประธานมอบรางวัลแก่นักเรียนและโรงเรียนที่ได้รับรางวัลอีกด้วย

จากความสำเร็จดังกล่าวข้างต้น ตลอดเวลา 30 ปีที่ผ่านมา มีนักเรียนที่ได้รับรางวัลจากโครงการนี้เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยเห็นว่าบริษัทควรมีการสำรวจติดตามผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับรางวัลทั่วประเทศจากการเข้าร่วมทดสอบความรู้ในโครงการนี้ว่านักเรียนเหล่านั้นได้เรียนต่อในสถาบันการศึกษาใดในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด” ทั้งนี้เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในเชิงวิชาการให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์หลังการเข้าร่วมโครงการ และปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการ อันนำไปสู่แนวทางการพัฒนาโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ให้ก้าวหน้าต่อไป

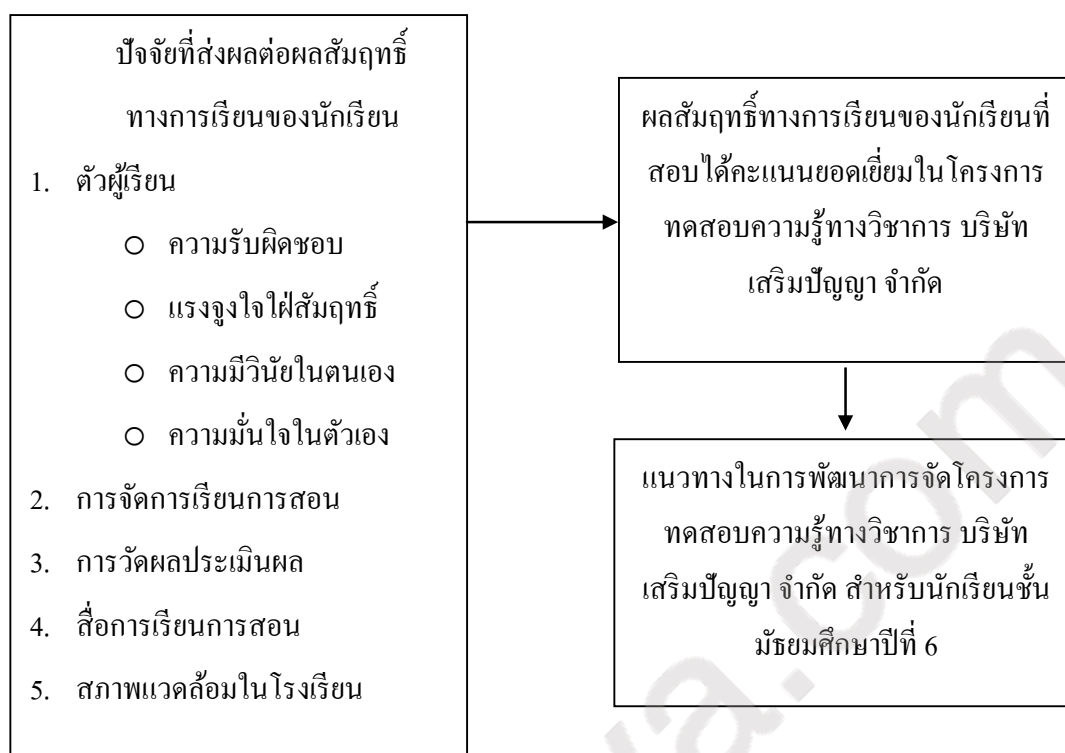
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรม สังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีจากนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศหลากหลายแล้วสรุปเป็นแนวคิดหลักจากนักวิชาการ ได้แก่

โดยแสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด เป็นอย่างไร
- ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด มีอะไรบ้าง
- แนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อแวดวงการศึกษาและผู้สนใจทั่วไปทั้งในส่วนของการรัฐและภาคเอกชนได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการในลักษณะที่เป็นการจัดทำแบบทดสอบความรู้ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการทดสอบความรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถใช้เป็นข้อมูลและหลักฐานในการพัฒนาด้านต่างๆ ที่จะช่วยส่งผลให้นักเรียนที่ได้เข้ารับการทดสอบในโครงการได้สามารถนำผลการทดสอบที่ได้ไปใช้เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด” ครั้งนี้ ผู้วิจัยจำแนกขอบเขตของการวิจัยได้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตด้านเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาประกอบด้วย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกกรณีศึกษาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เน้นประชากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ซึ่งเป็นโรงเรียนที่นักเรียนได้รับรางวัล จำนวน 12 โรงเรียนทั่วประเทศ ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) จำนวน 5 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ในระหว่าง เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 – เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2559 และสำรวจนักเรียนที่นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมใน

โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปี 2557 เท่านั้น ข้อมูลที่มีอยู่
ก่อนหน้านี้หรือที่จะมีต่อไปอาจแตกต่างจากข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบ
ความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด อันนำมาสู่การจัดทำเป็นฐานข้อมูลของบริษัทได้อย่าง
เป็นระบบและมีมาตรฐาน
2. ได้แนวทางในการส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้
คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด อันนำไปสู่
แนวทางการพัฒนาโครงการให้ตอบสนองสอดคล้องกับความต้องการด้านการวัดผลการศึกษาของ
นักเรียนต่อไป
3. ได้แนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท
เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงแบบทดสอบในโครงการ
ให้ทันสมัยทันเหตุการณ์ขึ้น ช่วยเสริมสร้างการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลหรือความสำเร็จที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่ง
เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจาก
การเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้จากการทดสอบวัดความรู้

ตัวผู้เรียน หมายถึง พันธุกรรม เซลล์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทาง
เศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีวินัยในตนเอง และความมั่นใจในตัวเอง

ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนที่แสดงออกถึงความ
มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน การปฏิบัติตนในการเรียนและการยอมรับผลการ
กระทำของตนเอง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง คือความปรารถนาหรือสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่บุคคลนั้นเห็นว่ามีความสำคัญสำหรับตน โดยผ่านการเรียนรู้ของคน ๆ นั้น
แรงจูงใจว่า เป็นแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรม เกิดการเคลื่อนไหวของร่างกาย

ให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีการแข่งขันหรือทดสอบจะสามารถทำงานได้ดีและเกิดผลสัมฤทธิ์

ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามความตั้งใจ และนำตนเองไปในทางที่ถูกต้องอย่างมีเหตุผล

ความมั่นใจในตัวเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง พอใจในความสามารถของตน กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้ากระทำ กล้าตัดสินใจ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง และสามารถจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความสามารถ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนการสอน การเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาในด้านวิชาการ เช่น การทดสอบวัดความรู้ในโครงการต่างๆ เป็นต้น

การวัดผลประเมินผล หมายถึง เครื่องมือในการตรวจสอบว่า การเรียนการสอนที่จัดขึ้น ประสบผลสำเร็จ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับใด และยังช่วยในการตัดสินใจได้อย่างมีกฎเกณฑ์ และสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และทักษะ ให้เกิดกับผู้เรียนช่วยให้การเรียนการสอนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ควรต้องมีความเหมาะสมกับบทเรียนและผู้เรียน ทั้งควรช่วยประหยัดเวลาและงบประมาณในการเรียนการสอนด้วย

สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอน มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม และรวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศไทย ที่เข้าร่วมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการของบริษัท เสริมปัญญา จำกัด และสามารถสอบได้คะแนนยอดเยี่ยมระดับประเทศ และระดับภาค

โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด หมายถึง โครงการทดสอบความรู้ที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศไทย โดยจัดโครงการทดสอบตามวิชาหลัก ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ โดยข้อสอบจะแยกตามระดับชั้น ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถรู้ระดับความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง เพราะใช้ข้อสอบตรงตามระดับชั้นความรู้ของนักเรียน และเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการหลายท่านในประเด็นต่างๆ แล้วจำแนกออกเป็น 4 ประเด็นหลัก โดยผู้วิจัยนำเสนอแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามลักษณะกรอบแนวคิด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องสัมพันธ์กับสิ่งต้องการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2.1 ตัวผู้เรียน
 - 2.2.1.1 ความรับผิดชอบ
 - 2.2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 2.2.1.3 ความมีวินัยในตนเอง
 - 2.2.1.4 ความมั่นใจในตัวเอง
 - 2.2.2 การจัดการเรียนการสอน
 - 2.2.3 การวัดผลประเมินผล
 - 2.2.4 สื่อการเรียนการสอน
 - 2.2.5 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
 - 2.3 ประวัติความเป็นมาของบริษัท เสริมปัญญา จำกัด
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- รายละเอียดของแต่ละประเด็น ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

C.V. Good (1973: 7) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนให้ หรือคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

J. Eysenck, W. Arnold and R. Meili (1972: 6) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรือเกรดของการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลา หรืออาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

พัฒนาพงษ์ สีทา (2551: 32) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคลซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

ชนิษฐา บุญภักดี (2552: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต และจากการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552: 18) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

วุฒิชัย ดานะ (2553: 32) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถและทักษะที่ได้รับและพัฒนาจากการเรียนการสอนวิชาต่างๆ โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดผลหลังจากการเรียนหรือจากการฝึกรอบม

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ผลหรือความสำเร็จที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้จากการทดสอบวัดความรู้

2.1.2 ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วนิดา ดีแป้น (2553: 22) กล่าวถึงลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีลักษณะ 2 ด้าน ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมอง จำแนกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านความจำเป็นสิ่งที่สำคัญทางการเรียน ความจำเป็นตัวเสริมให้

เกิดความรู้ความสามารถในการเรียน ความจำเป็นผลสัมฤทธิ์พื้นฐานก่อนการแสดงความสามารถในระดับสูงขึ้น

1.2 ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจ เป็นการแสดงความสามารถในระดับสูงขึ้นกว่าความจำ

1.3 ผลสัมฤทธิ์ด้านการนำไปใช้ เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการบรรลุจุดมุ่งหมายของการนำไปใช้

1.4 ผลสัมฤทธิ์ด้านการวิเคราะห์ เป็นการแยกแยะเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อยแล้วระบุส่วนย่อยกับส่วนย่อย หรือส่วนย่อยกับส่วนใหญ่

1.5 ผลสัมฤทธิ์ด้านการสังเคราะห์ เป็นการนำสิ่งที่วิเคราะห์มาผสมผสานเป็นเรื่องใหม่

1.6 ผลสัมฤทธิ์ด้านการประเมิน ความสามารถในการประเมินเพื่อให้ได้คุณค่าบางอย่าง ถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการพัฒนาทางสังคมของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมองขึ้นอยู่กับความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละบุคคลซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจ เป็นสิ่งที่เปี่ยมนามธรรมและมีขอบเขตกว้างมาก ตั้งแต่การรับรู้ถึงความพึงพอใจในคุณค่าแบ่งย่อยเป็น 5 ระดับ ดังนี้

2.1 ขั้นการรับรู้ เป็นระดับต่ำ หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนเปิดใจอยากรับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นภายนอกบ้าง คือการรู้ตัวและการตั้งใจรับรู้เพิ่ม

2.2 ขั้นการตอบสนอง เป็นขั้นที่นักเรียนได้แสดงตอบต่อคน สิ่งของและปรากฏการณ์

2.3 ขั้นการแสดงคุณค่าเป็นขั้นที่มีการรับรู้คุณค่า

2.4 ขั้นการสร้างมโนทัศน์ของคุณค่าเป็นขั้นการสร้างความเข้าใจ

2.5 ขั้นการแสดงลักษณะ เป็นขั้นการแสดงบุคลิกลักษณะของบุคคลเหล่านั้นออกมา อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตเจ้านั้นเป็นนามธรรม เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล โดยสามารถแบ่งออกเป็นลำดับขั้นของการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากขั้นของการเปิดใจอยากรับรู้สิ่งต่างๆ ขั้นของการแสดงออกต่างสิ่งต่างๆ ที่ได้รับรู้ ขั้นของการรับรู้คุณค่าของสิ่งที่รับรู้ ขั้นของการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่รับรู้แล้วบันทึกไว้ในสมอง และขั้นสุดท้ายคือขั้นของการแสดงลักษณะนิสัยของแต่ละคนออกมา

2.1.3 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Anastasi (อ้างถึงใน ขนิษฐา บุญภักดี, 2552: 8) ได้กล่าวว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual-Factor) เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด โดยความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายแบบ เช่น วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา สมรรถภาพทางสมอง เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. องค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา (Non Intellectual-Factor) เช่น เพศ อายุ แผนการเรียน อันดับการเลือก รายได้ของบิดามารดา นิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เป็นต้น

D. A. Prescott (1961) ผู้อำนวยการค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา ได้สรุปถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะในด้านที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะทางร่างกาย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดา มารดา ความสัมพันธ์ของบิดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดูและฐานะเศรษฐกิจทางบ้าน

4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน

5. องค์ประกอบทางการพัฒนาตนเอง (Self-Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทักษะคตินักเรียนต่อการเรียน

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว (Self-Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์

กัมปนาท ศรีเชื้อ (2550) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีองค์ประกอบ 2 ประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา
2. องค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา

บุญชม ศรีสะอาด (2524) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนี้

- 1) ด้านพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เช่น ความรู้เดิมเกี่ยวกับรายวิชา คะแนนสอบจบของการศึกษาในอดีต เป็นต้น
- 2) ด้านสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา เช่น คุณลักษณะของนักศึกษาฐานะเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของนักศึกษา เป็นต้น
- 3) เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
- 4) เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชา
- 5) ด้านลักษณะกิจกรรมนอกชั้นเรียนของนักศึกษา
- 6) ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนตามการรับรู้ของผู้เรียน เช่น การชี้แนะ การมีส่วนร่วม การชมเชย หรือให้รางวัล และการมอบหมายงานให้นักศึกษาทำ เป็นต้น

จากการศึกษาองค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนประกอบด้วยองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ซึ่งได้แก่ความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลที่ได้จากการสะสมประสบการณ์และระดับสติปัญญาที่ได้มาแต่กำเนิด และองค์ประกอบที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับระดับสติปัญญา ซึ่งมีอยู่ภายในตัวผู้เรียนหรืออาจเกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกก็ได้

2.1.4 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วนิดา ดีแป้น (2553: 24) ได้กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเรียน คือ กระบวนการตรวจสอบผู้เรียนว่าได้พัฒนาไปถึงจุดหมายปลายทางของหลักสูตรและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ รวมทั้งเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยการวัดและการประเมินผลการเรียนมีจุดประสงค์คือ การจัดตำแหน่งเพื่อเป็นการวัดว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้หรือทักษะเพียงพอหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนเป็นการประเมินพัฒนาการของเด็กแล้วนำไปทำนายเพื่อเป็นการแนะแนวทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ นำไปประเมินค่าซึ่งจะกระทำเมื่อการสอนสิ้นสุดลง

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545: 95) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้กล่าวว่าเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) ซึ่งนักวัดผลและนักการศึกษา มีการเรียกชื่อแตกต่างกัน เช่น แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ หรือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด ซึ่งได้แบ่งประเภทของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่สอน เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้ แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้นๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างจริงจังมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสำเร็จในการเรียนของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอบ ดังนี้

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกมาเป็นผลงานได้โดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์

นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบที่เรียกว่า Non testing Procedures เช่น การสังเกต หรือตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของการที่ได้มาจากการเรียน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ซึ่งมักอยู่ในรูปแบบของเกรดที่ได้จากการเรียนเนื่องจากได้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่าอย่างน้อยก่อนที่จะทำการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ จึงดีกว่าการแสดงผลความสำเร็จหรือความล้มเหลวจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว (สุดฤทธิ์ ศรีปรีชา, 2550)

ผู้วิจัยขอสรุปว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถทดสอบโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ หรือได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องใช้แบบทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้านที่ได้รับมอบหมาย เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์

2.1.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543) กล่าวถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ (Paper and Pencil test) กับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

สมบุรณ์ ดันยะ(2545) กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถในเรื่องที่เรียนรู้อยู่แล้ว หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

สมนึก ภัททิยชนี (2546) กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบวัดสมรรถภาพของสมองด้านต่างๆที่นักเรียนได้เรียนรู้อยู่แล้ว

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) กล่าวว่า การที่จะทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนว่ามีการพัฒนาตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ต้องใช้วิธีการทดสอบที่มีความถูกต้อง เทียบตรง มีคุณภาพการสร้างอย่างถูกต้องตามหลักวิชาที่เรียกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน

กล่าวโดยสรุปว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทางด้านความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้หรือได้รับการสอนและการฝึกฝนมาแล้วว่าผู้เรียนมีความรอบรู้มากน้อยเพียงใด การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพ สามารถปรับปรุงได้โดยฝึกเขียนข้อสอบได้รับความวิจารณ์และข้อเสนอแนะ ผู้สอนต้องเข้าใจทั้งจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะวัด ต้องรู้ถึงกระบวนการคิดในการปฏิบัติงานของผู้เรียน รู้ระดับความสามารถในการอ่านและการใช้ศัพท์ของผู้สอบ รู้จักลักษณะเด่นและข้อบกพร่องของข้อสอบแต่ละชนิดเพื่อจะนำไปใช้ให้เหมาะสม

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547) ให้แนวการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
3. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง
4. เขียนข้อสอบ
5. ตรวจสอบข้อสอบ
6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
7. ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ
8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

สุมาลี จันทร์ชลอ (2547) เสนอวิธีการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

1. ข้อสอบควรใช้ประเมินจุดประสงค์ที่สำคัญของการสอนที่สามารถสอบวัดได้โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นข้อเขียน

2. ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการสำคัญที่เน้นในหลักสูตร

3. ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ในการวัด เช่น วัดประเมินความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือวัดเพื่อแยกผู้ที่ได้เรียนรู้

4. ข้อสอบควรมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่พอเหมาะ

สรุปได้ว่าหลักเกณฑ์เบื้องต้นในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการสำคัญที่เน้นในหลักสูตร ซึ่งต้องมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่พอเหมาะ หลังจากนั้นทำการเขียนข้อสอบพร้อมทั้งตรวจทานข้อสอบ แล้วนำไปจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับ ทดลอง ทำการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ สุดท้ายจัดทำแบบทดสอบฉบับจริงประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พรพิศ เกื่อนมณเฑียร (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ใช้สำหรับ

1. วัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
2. ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ให้แยกประเภทนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆตามความสามารถ
4. การวินิจฉัยสมรรถภาพเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือได้ตรงจุด
5. เปรียบเทียบความงอกงาม
6. ตรวจสอบประสิทธิภาพของการเรียน
7. พยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษา
8. การแนะแนว
9. การประเมินผลการศึกษา
10. การศึกษาค้นคว้าวิจัย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ประโยชน์ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี ดังนี้

1. ใช้สำรวจทั่วไปเกี่ยวกับตำแหน่งการเรียนใน โรงเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติให้เข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น

2. ใช้แนะแนวและประเมินค่าเกี่ยวกับการสอบได้สอบตกของแต่ละบุคคลจุดอ่อน และจุดเด่นของแต่ละบุคคลการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนฉลาดและนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือการปรับปรุงการสอน

3. ใช้จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

4. ช่วยในการวิจัยทางการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนในวิชาที่สอบแตกต่างกันโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นเครื่องมือวัด

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มแล้วทำการเปรียบเทียบตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่หากเกิดผลในทางที่ดีก็ดำเนินต่อ แต่ถ้าหากไม่บรรลุจุดประสงค์ก็นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนหรือทำการวิจัยแล้วทำการประเมินผลการศึกษาอีกครั้ง

2.1.6 การบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีวิธิดำเนินการดังนี้ (ปนัดดา หัสปราบ, 2557: 25-28)

1. การจัดการความรู้เพื่อกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

โดยมีดำเนินการในรูปแบบที่ต่างกัน มีทั้งการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ทีมพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน และทีมทำระบบการเรียนรู้ และผู้ปกครองนักเรียน โดยนำผลการประเมินทบทวนระบบ ผลการประเมินภายนอก ผลการประเมินตนเองประจำปี ผลจากการประชุมกรรมการวิชาการที่จัดเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และจากการจัดการความรู้มาพิจารณาโดยภาพรวมจากนั้นจึงจัดโครงการอบรม สัมมนา ครูและบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียนเข้มแข็งโดยการจัดการความรู้ (Knowledge Management) และการใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้

2. การวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน

มีการใช้หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูในแต่ละกลุ่มสาระ ประสิทธิภาพของการวัดผลประเมินผล ตลอดจนการจัดกิจกรรม มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดจากนักเรียน และปัญหาที่เกิดจากครูผู้สอนด้วย มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศและรูปแบบการวิเคราะห์และจำแนกนักเรียนที่แตกต่างกัน

3. การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์ที่มุ่งความเป็นเลิศของโรงเรียนโดยกำหนดขึ้นนั้นต้องสอดคล้องกับสภาพบริบทของโรงเรียน ด้านปัจจัยและทรัพยากร

4. การนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร

เพื่อกำกับ ติดตามในระดับชั้นเรียน และระดับเครือข่ายการเรียนรู้ จากฝ่ายบริหารและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบ มีวิธีการดำเนินการทั้งในรูปของคณะกรรมการที่วางแผนอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนการนิเทศการศึกษาและใช้การนิเทศภายในเป็นการจัดการความรู้แบบไม่เป็นทางการ มีทั้งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนโดยครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วยกัน และการใช้การนิเทศงาน เป็นกระบวนการที่ฝ่ายบริหารพบปะครูที่ปรึกษาเพื่อรับทราบสภาพปัญหา

และให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ด้วย

5. การประสานงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อเฝ้าระวังและติดตามแก้ไขปัญหา

โดยให้ความสำคัญกับผู้ปกครองในฐานะภาคีร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับ โรงเรียนและครู การมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถช่วยปรับพฤติกรรม และส่งเสริม การเรียนรู้ ของนักเรียนได้ มีการให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนทำพันธสัญญาที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เป็นลายลักษณ์อักษร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน หัวหน้าระดับ ครูกิจกรรมนักเรียนเฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิด ผู้ปกครองช่วยเหลือครู ร่วมแก้ปัญหาแบบไตรภาคี ด้านพฤติกรรม และด้านผลการเรียน ระหว่าง ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และนักเรียน

วิธีการจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดำเนินการใน 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นตามเกณฑ์ที่ คาดหวัง มีวิธีการดำเนินการโดย

1. การปรับเปลี่ยนท่าทีของครูในการจัดการความรู้ คือ การที่ครูผู้สอนตระหนักถึงความ จำเป็นในการปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อเหมาะสมกับเป็นครูที่ดี ได้แก่ การปรับพฤติกรรมของ ครู และการสร้างสัมพันธ์เชิงบวกกับนักเรียน ใช้วิธีการตั้งกติกาการเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันทั้งครู นักเรียนและผู้ปกครอง และครูยอมรับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง

2. การกำหนดเกณฑ์ที่คาดหวัง และเกณฑ์การประเมินผล เป็นการระบุเกณฑ์ที่คาดหวัง ของโรงเรียนและปรับเปลี่ยนเกณฑ์ตลอดจนวิธีการประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมและเป็นไปได้ใน การประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและช่วยให้นักเรียนสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ตนเพิ่มขึ้น ได้แก่ กำหนดเกณฑ์การประเมินที่คาดหวัง กำหนดเกณฑ์การประเมินและวิธีการ ประเมินผลเหมาะสมกับสภาพผู้เรียน ใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย

3. การจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสม เป็นการจำแนกการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อจัดการเรียนการสอน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจัดกลุ่มแบบคละกลุ่มเป็นจำนวนคน คละความสามารถ ในการเรียนรู้ ตามความสมัครใจของผู้เรียนและตามเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กำหนด และจัด กลุ่มตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ

4. การกำหนดรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมคือ วิธีการที่โรงเรียน ปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระหลัก โดยเลือกรูปแบบ สื่อ/ นวัตกรรมการเรียนรู้และเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของผู้เรียน ตามธรรมชาติ ของรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ

4.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการให้นักเรียนเก่งมาช่วยสอน การวิเคราะห์ผู้เรียน แล้วสอนเพิ่มเติมในเนื้อหาที่มีปัญหา จัดสอนเสริมในช่วงโม่งอิสระหรือหลังเลิกเรียน ฝึกให้เด็กได้ปฏิบัติจริง กำหนดขั้นตอน / วิธีการ และภาระงานที่ชัดเจน การให้แรงเสริมและจัดทำวัตรกรรมการเรียนสอนซ่อมเสริม

4.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ใช้วิธีการ คือ การใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ครูผลิตขึ้น ใช้วิธีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมวางแผนปฏิบัติการกิจกรรม จัดการสอนคณิตศาสตร์อย่างมีขั้นตอน

4.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ใช้วิธีการ คือ ใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์ การให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง การสอนแบบบูรณาการทักษะสัมพันธ์ จัดสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และใช้วัตรกรรมการเรียนการสอนและสื่อ ICT

4.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีวิธีการ คือ ใช้การสอนแบบสื่อประสม จัดการสอนเป็นกลุ่ม สอนโดยเน้นการปฏิบัติจริง ใช้เทคนิคการบูรณาการกัน จัดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ใช้สื่อ/นวัตกรรมการสอน และสอนเน้นกระบวนการคิด

4.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีวิธีการจัดการ คือ เสริมสร้างให้มีเจตคติที่ดีและกล้าแสดงออก กำหนดเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม และ การแนะนำนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้วิธีการออกแบบฝึกทักษะย่อยๆ และฝึกอย่างต่อเนื่อง ใช้ ICT จัดการเรียนรู้อัตโนมัติเพื่อจัดการเรียนรู้ และใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพ และเทคโนโลยี ใช้วิธีการ คือ การจัดกลุ่มนักเรียน ใช้เทคนิคการจูงใจ ใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ และใช้การศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล

4.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศใช้วิธีการ คือ จัดกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาที่หลากหลาย จัดสอนซ่อมเสริมเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากเวลาสอนตามปกติ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และใช้สื่อประกอบการสอนที่เน้น ICT

รูปแบบที่ 2 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

1. การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนพิเศษ เพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามศักยภาพ ความสามารถความต้องการของนักเรียน เป็นลักษณะโครงการพิเศษจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการจัดแผนการเรียนสำหรับโครงการความสามารถพิเศษ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมเพื่อความเป็นเลิศ คือ การจัดกิจกรรมเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาต่างๆ

2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้มีวิธีการ คือ เน้นการฝึกทักษะปฏิบัติในรูปแบบเฉพาะ การการเรียนรู้ให้เกิดการบูรณาการ และผลิตผลงานเชิงบูรณาการ การเปิดสอนรายวิชาสาระเพิ่มเติม และจัดการศึกษาและฝึกปฏิบัติจากแหล่งเรียนรู้

2.2 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาต่าง ๆ กิจกรรมชุมนุมอย่างหลากหลายตามเกณฑ์ และข้อกำหนดของโรงเรียน ให้นักเรียนที่สนใจรวมกลุ่มกันเลือกเรียน ทำให้ใช้ การประสานร่วมมือกับระบบกิจกรรมนักเรียน การเปิดให้นักเรียนมีโอกาพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.1.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

David C. McClelland (1961) มีความเชื่อว่า มนุษย์เรารุ่ง จะกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไป David C. McClelland ได้สร้าง แบบทดสอบ เพื่อแยกประเภทของมนุษย์ ออกเป็น พวกที่มีความต้องการความสำเร็จสูงต่ำ จะประกอบด้วย ภาพต่าง ๆ ภาพเหล่านี้จะไม่มีคำบรรยายกำกับไว้ ผู้ทดสอบจะเป็นผู้บรรยายว่า ภาพเหล่านั้นเกี่ยวกับสิ่งใด หรือคนในภาพนั้นมี ความรู้สึก ผู้ทดสอบจะได้รับการตีความว่า เขามีแรงจูงใจ ในความสำเร็จสูงหรือต่ำ David C. McClelland ได้เก็บรวบรวมลักษณะต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลผู้มีแรงจูงใจในความสำเร็จสูงว่าจะต้อง เป็นคนที่

1) ชอบทำงาน ที่มีระดับยากปานกลาง เป็นงานที่ไม่ยาก หรือ่ายเกิน ความสามารถของเขา ในการทดลองชิ้นหนึ่ง ให้ผู้รับการทดลอง โยนก้อนไม้ใส่ห่วงที่ปักกับดิน ผลปรากฏว่า บุคคลมี แรงจูงใจสองลักษณะ คือ แรงจูงใจในความสำเร็จสูงและต่ำ มีการปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน พวกที่มี แรงจูงใจสูง จะเลือกกระชาก จากหลักพอสมควรที่เขาสามารถ จะโยนก้อนไม้ เข้าหลักได้ เขาจะ ไม่ยืน ไกลหรือไกล เกินไป แต่จะยืนให้ห่างมาก เท่าที่เขาจะพยายามโยน ให้เข้าได้ ส่วนพวก แรงจูงใจด้านนี้ต่ำ มักเลือกยืนใกล้ ๆ ให้ใส่ก้อนไม้ได้ง่าย ๆ หรือยืนไกล ๆ จนไม่สามารถโยนเข้า ได้

2) ชอบได้รับการตอบสนอง ต่อผลงานทันที ที่ผลสำเร็จ เพื่อจะได้วัดประเมิน ผลงาน ความก้าวหน้า ของเขา และจะวัดตาม กฎเกณฑ์ที่บังเอิญ

3) ชอบที่จะทำอะไรแล้ว ทำให้สำเร็จไป และเขามักมีความสนใจ ในงานนั้น ๆ มีการ ตอบสนอง ความต้องการภายใน (Intrinsic Reward) งานนั้น ควรน่าสนใจและท้าทาย

4) เมื่อเลือก และมีจุดมุ่งหมายแล้ว จะต้องทำงานสำเร็จลุล่วงไป เขาอาจ จะมีลักษณะเงียบ ไม่ยุ่ง เกี่ยวกับ คนอื่นมากนัก เขารู้ถึงว่า ความสามารถของเขานั้นจริง ๆ มีแค่ไหน ไม่ใช่ คิดเองว่า เขามี

ความสามารถ มีแก่นเน้นแน่นเนื่องด้วย ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจสูง ในความสำเร็จ มักจะเป็น ประโยชน์ต่อองค์กร และเอกบุคล

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (1976) ได้ เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียน กล่าวคือ พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียน ผู้เรียนแต่ละ คนจะเข้าชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขา ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ต่างกัน ถ้าเขามี พื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะ ไม่แตกต่างกัน คุณลักษณะของแต่ละคน เช่น ความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียน คุณภาพของการสอนเป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้ เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Gagne and Briggs (อ้างถึงใน พรศรี พุทธานนท์, 2550: 6-10) ได้แบ่ง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ เรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการให้สิ่งเร้าพร้อมกับให้ ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ การทำซ้ำคือการให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้าแล้ว ตอบสนอง หลาย ๆ ครั้ง จนสามารถเรียนรู้ได้ การให้การเสริมแรง คือ การเสริมกำลังใจให้เกิด ความพอใจในการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายใน เป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงขณะเรียน ขณะนั้นหรือระลึกจากที่เคยเรียนมาแล้ว ทักษะทางปัญญาหมายถึง ความสามารถในการใช้สมอง เพื่อการเรียนรู้ โดยระลึกจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา ยุทธศาสตร์ หมายถึง สมรรถภาพที่ ควบคุมการเรียนรู้ ความตั้งใจ การจำและพฤติกรรมความคิดของมนุษย์เป็น กระบวนการทำงาน ภายในสมองของมนุษย์ ผู้เรียนอาจได้รับแนวทางในขณะที่เรียน

Bloom (1976: 160) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 3 ปัจจัย คือ

1. คุณสมบัติด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถและความถนัดของผู้เรียนที่จำเป็นต่อ การเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนการเรียนรู้

2. คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย หมายถึง แรงจูงใจหรือทัศนคติที่มีต่อรายวิชา ต่อ สภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนเอง

3. คุณภาพของการสอน หมายถึง การวางแผนการสอนหรือจุดมุ่งหมายรายวิชาที่ ผู้สอนได้วางแผน รวมถึงการให้คำปรึกษา แรงเสริมจากผู้สอน และวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือสามารถแสดงความคิดเห็นได้

นอกจากนั้น Creamer (1989 อ้างถึงใน พัฒนพงษ์ สีทา, 2551: 32) ได้ใช้วิธีการ วิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ปัจจัยที่ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มี 7 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วยกลุ่มเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว
 2. ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย เป้าหมายและนโยบาย คุณลักษณะทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อม
 3. ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย พื้นฐานความรู้เดิม คุณลักษณะทางชีวสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 4. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วยภูมิหลังและรูปแบบการสอน
 5. ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยปริมาณและคุณภาพการเรียนการสอน และหลักสูตร
 6. ปัจจัยด้านวิธีสอน ประกอบด้วยการสอนเป็นรายบุคคล การกระตุ้นหรือเกม การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพิเศษ การจัดระบบการเรียนรู้ การสอนเป็นทีม ปริมาณการให้ที่บ้านและการใช้สื่อการสอน
 7. ปัจจัยด้านการสร้างยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วย การเสริมแรง การสร้างความก้าวหน้า และการใช้ข้อมูลย้อนกลับ
- สุรตน์ เตียวเจริญ (2543: 53-58) ได้สรุปถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องเนื่องถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว โดยมีรายละเอียด ดังนี้
1. ปัจจัยด้านสถานศึกษา เป็นสิ่งสำคัญเพราะเวลาส่วนใหญ่ นักเรียนจะอยู่ที่โรงเรียน โรงเรียนมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่เด็ก รวมถึงการจัดการด้านบริหาร ด้านวิชาการ และการบริการ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อุปกรณ์การเรียนการสอน การกีฬา รวมถึงสภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสพัฒนาส่วนตัวอย่างเต็มที่
 2. ปัจจัยทางด้านส่วนตัว ของนักเรียน
 - 2.1 บุคลิกภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับการกล่อมเกลาและหล่อหลอมมาจากครอบครัว และรับการขัดเกลาจากโรงเรียนก่อให้เกิดปัญหาในการปกครองและเป็นผลกระทบต่อการเรียน เช่น นิสัยก้าวร้าว ชอบทำลายสิ่งของ อดคิด เล่นเล่ ฝ่าฝืนระเบียบ ชอบทำตัวเด่น เป็นคนขี้อาย
 - 2.2 สุขภาพ หากเด็กมีโรคประจำตัวก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและอาจทำให้เด็กเกิดปมด้อย เกิดความท้อถอยในการเรียนได้
 - 2.3 การปรับตัวให้เข้ากับระบบต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ระบบการเรียนการสอน ใหม่ ๆ เพื่อน ครูผู้สอน
 - 2.4 การวางแผนการเรียน เด็กค้นหาความชอบของตัวเองยังไม่เจอ จะเรียนอะไรดี เพื่อจะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ยังไม่มีเป้าหมายชีวิตอย่างไร
 - 2.5 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม สิ่งยั่วยุต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน ไม่

ว่าจะเป็นสื่อ ทางโทรทัศน์ทางอินเทอร์เน็ต

2.6 การคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีผลต่อเจตคติและ พฤติกรรมการเรียน การสอนตามลักษณะของกลุ่มเพื่อน เช่น การเลือกวิชาเรียน และแผนการเรียน

2.7 นิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน และการปรับตัวทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3) ปัจจัยด้านครอบครัว โดยปัญหาที่จะพบอยู่เสมอ ได้แก่

3.1 ปัญหา ความสัมพันธ์ในครอบครัว หากพ่อแม่แยกกันอยู่หรือทะเลาะกัน พ่อแม่ลุ่มหลงในอบาามุข ย่อมมี ส่วนทำให้เด็กขาดความอบอุ่น

3.2 พื้นความรู้ของพ่อแม่ พ่อแม่บางคนขาดความเข้าใจนักเรียน ขาดความรู้เรื่อง จิตวิทยาที่อาจทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจได้

3.3 ฐานะทางเศรษฐกิจ ครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้แก่เด็ก บางครอบครัวที่ร่ำรวยอาจ ส่งเสริมให้เด็กทำในทางที่ผิด ทำให้มีนิสัยฟุ้งเฟ้อ ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน ผู้วิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้าน นักเรียน ปัจจัยด้าน ครอบครัว ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสถานศึกษา

อริยา คูหา และบัญญัติ ยงยวน (2547: 14) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ความพร้อมด้านสติปัญญา หรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน 2) บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อึดทนโน้ทน 3) พฤติกรรมการเรียน เช่น วิธีการเรียน การผลัดวันประกันพรุ่ง 4) บรรยากาศในการเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน วิธีการสอนของครู 5) ตัวแปรทางประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

วนิดา ดีแป้น (2553: 20) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างมากในวงการศึกษาแต่เป็นเรื่องที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนมาก เพราะมีองค์ประกอบหรือปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่เป็นตัวแปรที่ผสมผสานกัน ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียน จากแนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behavioral psychologists) เชื่อว่าคนเราทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้หากมีตัวกระตุ้นและการเสริมแรงการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการด้านกลไกที่ถูกควบคุมจากสิ่งต่างๆ ภายนอก แต่นักจิตวิทยากลุ่มความคิด ความเข้าใจ (Cognitive psychologists) เชื่อว่า ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ความรู้และสติปัญญา ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด

ต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้สอนเป็นเพียงผู้รับผิดชอบในการสอนแต่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนในโรงเรียน ที่มีได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียนหรือการเรียนการสอนเท่านั้น

3. สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้เกิดจากตัวผู้เรียนเอง

4. ปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน และปัจจัยที่เกี่ยวกับบริบทการเรียนการสอน รวมถึงปัจจัยด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน และด้านจุดมุ่งหมายของการสอน

นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้สรุปเพิ่มเติมว่าปัจจัยที่สำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียนมี 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านตัวผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะให้ความรู้ ผู้สอนต้องเข้าใจเรื่องของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน และต้องมีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ มีแนวการสอนที่ดี และมีศรัทธาต่อการประกอบอาชีพครู ย่อมจะสอนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์เป็นอย่างดี ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพที่น่าพอใจของนักเรียนด้วย

2. ปัจจัยด้านการสอน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ทั้งนี้จะสอนโดยเน้นเนื้อหาและการจัดกิจกรรมทุกด้านที่จะพัฒนาเกี่ยวกับวิชาเรียน

3. ปัจจัยด้านสังคม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม เช่น การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ใช้ประโยชน์จากรายวิชานั้น การสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัวเป็นต้น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1) สภาพทั่วไปของผู้เรียน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาและแผนการเรียนก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา

2) ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ได้แก่ แรงเสริมจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และนิสัยในการเรียนของนักศึกษา

3) ปัจจัยด้านการสอนของผู้สอน ได้แก่ เทคนิคการสอนของผู้สอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา

4) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ อากาศในห้องเรียน เสียงรบกวน ขณะเรียน ความเหมาะสมของโต๊ะ เก้าอี้ ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน แสงสว่างในห้องเรียน และความเป็นระเบียบของห้องเรียน

ประภัศร วงษ์ศรี (2541: 46) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจ ให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของ คุณภาพของการสอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทักษะที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความ ยุติธรรม การตั้งใจและการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับ นักเรียน ได้บรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม 2) ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เชื้อชาติ ปัญญา ความ ถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือ วิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทักษะคิดต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยขอสรุปประมวลแล้วนำเสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

2.2.1 ตัวผู้เรียน

กมล จันทร์ขจร (2532, หน้า 14-16 อ้างถึงใน จามรี สักดิ์ประสิทธิ์กุล 2538: 14) กล่าวว่า การเรียนดีมีประสิทธิภาพ คือ การเรียนที่ได้ผลดีเพราะได้เรียนเต็มกำลังความสามารถ และเกิดความพึงพอใจ คือ ได้ผลการเรียนดีเด่น ผู้ที่จะได้ชื่อว่าเรียนดีมีประสิทธิภาพได้ผลสำเร็จ อันพึงพอใจนั้นควรมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. ต้องรู้จักแบ่งเวลา การเริ่มต้นที่ดี เพื่อความสำเร็จในการเรียนคือ ต้องรู้จักแบ่งเวลาเป็น สัดส่วน เช่น เวลาเรียน เวลาเล่น เวลาพักผ่อน ต้องแยกออกจากกัน โดยจะต้องมีความอุทิศทุ่มเท ใช้ เวลาแต่ละวิชาให้เหมาะสม การแบ่งเวลาให้ถูกต้องจะไม่เกิดสับสนในการเรียน
2. ต้องสร้างและปฏิบัติจัดทำวงจรการเรียนประจำวันให้ถูกต้อง การเรียนหนังสือให้ดีต้อง เรียนเต็มกำลังความสามารถ และต้องปฏิบัติตัวให้คิดเป็นกิจนิสัยของการเรียนที่ถูกต้อง คือ ปฏิบัติ ตามวงจรการเรียนประจำวันนี้อย่างสม่ำเสมอ
3. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมถ้าสงสัยถามครู ถามจากเพื่อน ค้นคว้าจากห้องสมุด ไม่เก็บความ สงสัยที่ไม่เข้าใจไว้ จะทำให้การเรียนตอนต่อไปไม่ต่อเนื่อง
4. มีความอุทิศทุ่มเท ขยันหมั่นเพียรอยู่เป็นนิจ ทักษะแรก คือ ต้องทำการบ้านและ แบบฝึกหัดให้สม่ำเสมอซึ่งจะทำให้เกิดความคิด ความจำ ความชำนาญและเป็นประสบการณ์
5. ค้นคว้าเพิ่มเติมจากตำราในห้องสมุด โดยเฉพาะ ฝึกซ้อมทำข้อสอบในปีที่ผ่านมาทำให้รู้ แนวข้อสอบและมีความมั่นใจในการสอบ

6. หลักการอ่านศึกษาค้นคว้า ซึ่งใช้ได้กับการเรียนทุกวิชาเป็นการเรียนรู้วิธีการศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดและที่อื่น ๆ เพื่อต้องการให้ทราบว่าได้เรียนรู้อะไร การสืบค้นคว้าจะต้องทำอะไรบ้าง เช่น ต้องรู้วิธีดูสารบรรณ ข้อสรุป คำถามท้ายบทเพื่อนำมาประมวลความคิดให้ได้คำตอบ และเรื่องราวอะไรบ้างที่ได้จากการอ่าน

7. ต้องทำการบ้านทันทีที่มีเวลา และทำงานที่ครูสั่งให้ครบถ้วนโดยเร็วและฝึกซ้อมการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในเวลาว่างแรกหลังจากเลิกเรียน

8. ก่อนนอนควรอ่านบททวนบทเรียน ข้อสงสัย ปัญหาล่องหน้า

9. มีสมาธิและตั้งใจฟังครูสอนและติดตามร่วมกิจกรรม มีการซักถามโต้แย้งกับครูเป็นระยะ มีการติดตามและการจดบันทึก

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2539: 11-14) กล่าวว่า การวางแผนการเรียน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องทำงาน และใช้เวลาบางส่วนในการศึกษา ดังนั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนการเรียนของตนเองเพื่อให้สามารถศึกษาเอกสารการสอนทั้งหมดได้ทันก่อนการสอบ การวางแผนการเรียนมีทั้งการวางแผนระยะยาวตลอดหลักสูตรเพื่อให้เรียนได้ครบตามหลักสูตรและการวางแผนในแต่ละภาคเรียน การจัดตารางเวลาเรียนก็เป็นเครื่องมือสำคัญในการวางแผนการเรียนเนื่องจาก นักศึกษาที่เรียนดีจะรู้จัก การจัดตารางเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปฏิบัติตามตารางเวลาได้ ซึ่งจะทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา และยังได้กล่าวอีกว่า ความมีวินัยในตนเอง เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ แม้จะมีอุปสรรคก็จะไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคลที่มีวินัยในตนเองจะช่วยให้การทำงานหรือการเรียนประสบผลสำเร็จ

นอกจากนั้น ยังได้กล่าวถึงเรื่องการแบ่งเวลาว่า การเรียนด้วยวิธีเรียนทางไกลเป็นการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่ไม่มีเวลาเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติได้ ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพหรือมีงานทำอยู่แล้ว การศึกษาของบุคคลดังกล่าวจะศึกษาไปพร้อมกับการทำงาน ฉะนั้นต้องมีการแบ่งเวลาให้เหมาะสม อย่างไรก็ตามผู้เรียนบางคน มีภาระการทำงานมากทำให้มีเวลาในการศึกษาน้อยจึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียน ซึ่งอาจจะทำให้การเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

2.2.1.1 ความรับผิดชอบ

มีผู้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ดังนี้

จันทรา พวงยอด (2543: 3) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน การปฏิบัติตนในการเรียน และการยอมรับผลการกระทำของตนเอง

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540: 9) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่าหมายถึงความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยการแสดงออกในลักษณะของการรู้จักหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่ในการศึกษาเล่าเรียน ขยันหมั่นเพียรเข้าห้องเรียนและส่งงาน

ที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลา เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจในบทเรียนก็พยายามค้นคว้าและซักถามจากสมาชิกในกลุ่ม หรือครูผู้สอนด้วยความสนใจ เอาใจใส่ในการแก้ไขข้อบกพร่องและผิดพลาดด้วยความเต็มใจแม้จะถูกตำหนิและแก้ไขหลายครั้งจากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่าความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และยอมรับผลการกระทำนั้นทั้งด้านผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการกระทำนั้นให้ดียิ่งขึ้น

อัมพา อรุณพราหมณ์ (2539: 5) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีลักษณะความรับผิดชอบไว้ว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบจะต้องเป็นผู้เอาใจใส่การทำงาน เพื่อผลของงานนั้น มีความเพียรพยายามใช้ความสามารถเต็มที่ กล่าวเผชิญต่อความจริง ช่วยเหลืองานส่วนรวมด้วยความเต็มใจ รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่อย่างดี ไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ผู้อื่น มีความไว้วางใจ มีความตรงต่อเวลา เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ มีความละเอียดรอบคอบ ดูแลรักษาของส่วนรวมเหมือนของตัวเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ชอบปรับปรุงงานในหน้าที่ที่มีต่อตนเองและที่มีต่อสังคมให้ดีขึ้น

ปรีชา สุทธิเนียม (2546: 40-41) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบว่าเป็นผู้ที่มีความอดทนอดกลั้น ตรงต่อเวลา มีความขยันขันแข็ง รู้จักหน้าที่ของตนเอง และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความปรารถนาที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีขึ้นกว่าเดิมมีความซื่อสัตย์มีความคิดก้าวหน้า เคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการวางแผนในการทำงาน มีความเพียรพยายามในการทำงาน มีความละเอียดรอบคอบ มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม ติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไปมีเหตุผล รู้จักรักษาสีทึบของตนเอง และเคารพสิทธิของผู้อื่น และเอาใจใส่ในการทำงาน

จากลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุดและสุดกำลังความสามารถ ทำงานเสร็จตามกำหนดเวลาโดยไม่มีการควบคุม มีความขยันขันแข็ง และยอมรับในส่วนที่เป็นความผิดพลาด ดังนั้น จะเห็นว่าความรับผิดชอบจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนในระบบทางไกลที่ต้องศึกษาด้วยตนเองเป็นหลัก ถ้าผู้เรียนมีความรับผิดชอบสูงก็จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาได้

2.2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สุรพล พยอมแย้ม (2541: 103) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจ คือความปรารถนาหรือสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่บุคคลนั้นเห็นว่ามีความสำคัญสำหรับตน โดยผ่านการเรียนรู้ของคน ๆ นั้น ความปรารถนาที่จะบรรลุเป้าหมายจะทำให้บุคคลนั้นหาทางที่จะทำให้แรงจูงใจได้รับการตอบสนอง

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2534: 58) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจว่า เป็นแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรม เกิดการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

สถิต วงษ์สวรรค์ (2540) สรุปลักษณะเด่นของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ว่า

1. ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีการแข่งขัน หรือทดสอบจะสามารถทำงาน และยังเกิดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานสูง ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะเกิดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานต่ำ แต่มีความกังวลใจสูง
2. ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเชื่อมั่นในตนเอง และตรงกับความเป็นจริง แต่ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักกังวลใจเสมอว่าตนจะพ่ายแพ้ ไม่ประสบความสำเร็จ
3. ประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูง ประเทศนั้นจะมีหลักฐานแสดงถึงประชาชนในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

Rai (1980: 117-122) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ โดยศึกษากับนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากที่กล่าวมาข้างต้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนในระบบทางไกลสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรได้

2.2.1.3 ความมีวินัยในตนเอง

กุลยา ดันติผลาชีวะ (2542: 60) ได้ให้ความหมายวินัยในตนเองว่า หมายถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามความตั้งใจและนำตนเองไปในทางที่ถูกต้องอย่างมีเหตุผล

ศิวพงศ์ ไชยพร (2548: 16) กล่าวว่าวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมควบคุมตนเองของบุคคลและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกาของสังคมโดยสมัครใจ ไม่มีใครบังคับหรือถูกบังคับจากอำนาจใดๆ จากความหมายวินัยในตนเองดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าความมีวินัยในตนเอง เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก หรือพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้ประสบความสำเร็จเป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของสังคมแม้ว่าจะ

มีสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งแวดล้อม บุคคลอื่น หรือสิ่งเร้าภายในตนเองเป็นอุปสรรค ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังไว้

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2544: 7-8) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยนักเรียนไว้ว่า โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องสร้างเสริมและปลูกฝังนักเรียนของตนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้นักเรียนของตนสามารถประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนและของสังคมทั่วไปสามารถควบคุมดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมให้อยู่ร่วมกันได้ด้วยความสงบสุข อันจะมีผลทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไปได้ด้วยความสงบเรียบร้อย และนักเรียนเองก็สามารถทำการศึกษาล่าเรียนไปได้ด้วยความราบรื่นปราศจากความเดือดร้อนวุ่นวายอันเกิดจากการที่นักเรียนขาดวินัยยิ่งกว่านั้นการที่โรงเรียนสามารถปลูกฝังนักเรียนของตนให้สามารถประพฤติตนในแนวทางที่ถูกต้องได้ด้วยตัวของเขาเองย่อมจะช่วยให้เด็กเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศต่อไปได้ด้วยดี อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ตนเองและแก่สังคมส่วนรวมในอนาคต

ปรีชา ชรรมา (2545: 33) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยแห่งตนไว้ว่า หากปราศจากการมีวินัยแห่งตนแม้จะมีคุณธรรมหรือความรู้อันลุ่มลึกเพียงใดก็ไม่สามารถยังผลอันพึงปรารถนาให้บังเกิดขึ้นได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าวินัยแห่งตนเป็นส่วนผสมสำคัญในการกระทำทุกอย่างให้เป็นผลสำเร็จ อันนับว่าเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่ความมุ่งหมาย การมีวินัยแห่งตนนอกจากจะเป็นการกระทำเพื่อนำความรู้และคุณธรรมภายในตัวบุคคลไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพแล้วยังเป็นการกระทำในอีกหลายประการด้วยกัน อันได้แก่ เป็นการจัดระเบียบของชีวิตให้ดำเนินไปด้วยความเข้าใจอันดี ให้ได้บรรลุถึงความมุ่งหมายในชีวิต เป็นการกระทำที่ให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ไกลในอนาคตและมีความคิดงามมากกว่าสิ่งที่อยู่ใกล้ในขณะปัจจุบันและมีความคิดงามน้อยกว่าเป็นการกระทำเกี่ยวกับการระงับยับยั้งความรู้สึกชั่วแค้น การบังคับควบคุมขจัดความอยากได้และการพักผ่อนความพึงพอใจออกไป เป็นการเสียดความสุขสบายและความเพลิดเพลินใจเฉพาะหน้า ตลอดจนการพิจารณาเลือกกระทำในแนวทางที่ยากกว่าขณะที่มีแนวทางที่ง่ายกว่าเปิดโอกาสให้เลือกวินัยแห่งตนมิใช่การตามใจตนเองแต่อาจเป็นการกระทำที่เข้มงวดกวดขัน ที่เป็นเช่นนี้มีไว้เพราะเหตุที่ความเข้มงวดกวดขันเป็นคุณลักษณะของวินัยแห่งตน แต่เป็นเพราะความเข้มงวดกวดขันเป็นเงื่อนไขของการที่จะได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมายมากกว่า

จากความสำคัญของวินัยในตนเองดังกล่าวมาจะเห็นว่าวินัยในตนเองนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่มีส่วนช่วยให้บุคคลทำอะไรด้วยความมีเหตุผล มีความอดทน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองซึ่งนับว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญของนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลที่จะต้องควบคุมตนเองในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากการศึกษาในระบบทางไกลนั้น การเรียนขึ้นอยู่กับผู้เรียนเป็นหลักที่จะต้องใช้ความพยายามในการเอาชนะใจตนเองในการเรียนรู้ให้มากที่สุดมิฉะนั้นจะไม่

สามารถประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ดังนั้นความมีวินัยในตนเองจึงน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรได้

2.2.1.4 ความมั่นใจในตนเอง

Smith (อ้างถึงใน วารุณี เจริญรัตนโชติ, 2543: 17) ได้ให้ความหมายของความมั่นใจในตนเองว่า หมายถึง การพึงพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง หรือการยอมรับตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง จะมีในบุคคลมากน้อยเพียงใดนั้นสามารถพิจารณาได้จากความขัดแย้ง หากเกิดขึ้นมากจะเป็นเหตุทำให้คนรู้สึกไม่มีคุณค่าไม่เหมาะสมและไม่พึงพอใจในตนเองอันหมายถึงขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดความวิตกกังวล ขาดความอบอุ่น และชอบพึ่งผู้อื่น

Blair (ศิรินันท์ วรรณกิจ, 2545: 45 อ้างอิงจาก Blair, 1968: 138) ได้กล่าวว่าการที่มีความมั่นใจในตนเอง คือ การที่ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ตนประสบโดยปราศจากความกลัว ความล้มเหลว ซึ่งการที่บุคคลจะเผชิญต่อสถานการณ์ใด ๆ โดยไม่กลัวแสดงว่าเขาเชื่อมั่นในสถานการณ์นั้นๆ จะไม่ทำให้เขาได้รับความเดือดร้อน ไม่สบายใจ ซึ่งบุคคลใดก็ตามถ้ากระทำตามความต้องการ หรือคุณธรรมที่สังคมวางไว้อย่อมสบายใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าที่ตนกระทำไปนั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม

อารยา สุวะมาตย์ (2540: 25) ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่าหมายถึงการแสดงออกของบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองอย่างเหมาะสมกับสภาพของตนในลักษณะที่มีความกล้าที่จะพูด กระทำ แสดงออก เผชิญความจริงอย่างถูกต้องและเป็นตัวของตัวเอง รู้จักพึ่งตนเอง สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ซึ่งประกอบด้วยความมั่นคงทางจิตใจด้านความกล้าด้านการพึ่งตนเอง ด้านความเป็นตัวของตัวเอง และด้านความสามารถในการปรับตัว

จากความหมายของความมั่นใจในตนเองที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง พื่อใจในความสามารถของตน กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้ากระทำ กล้าตัดสินใจ ความเป็นตัวของตัวเองสูง และสามารถจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

2.2.2 การจัดการเรียนการสอน

อภิชัย กุลชา (2536: 3) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความสามารถ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนการสอน การเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ศึกษาในด้านวิชาการ

กิติมา ปรีดีติลล (2532: 48) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนถือเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้น ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีหลักการในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพจากความหมายดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การเรียนการสอนถือเป็นการจัดกิจกรรมด้านวิชาการของ

สถานศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ในการดำรงชีวิต

สุมานัน รุ่งเรืองธรรม (2526: 3 – 5) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนที่ดี คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากประสบการณ์ตรง โดยการกระทำด้วยตนเอง สอนให้เหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน และมุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เคารพนับถือ และยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เคารพในสิทธิ หน้าที่ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สรุปได้ว่า การสอนที่ดี คือกระบวนการในการถ่ายทอด ความรู้ ประสบการณ์ ให้กับผู้เรียน โดยเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมของสังคม เพื่อให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ด้านการเรียนการสอนจึงถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากการเรียนการสอนมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดที่จัด ขึ้นในสถานศึกษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ ไปสู่ผู้เรียน และถือเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จของ สถานศึกษานั้น ๆ ผลรวมของการสอนทั้งหลายทั้งปวงนั้นคือ การเรียนการสอนมีความหมาย ครอบคลุมถึง เหตุการณ์ทุกอย่างที่มีผลต่อการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า กิจกรรม ใด ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ถือว่าเป็นการสอนทั้งสิ้น

2.2.3 การวัดผลประเมินผล

ธำรง บัวศรี (2532: 227) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การวัดคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นตัววัดในด้านปริมาณหรือคุณภาพก็ได้ การวัดในปริมาณ ได้แก่ การวัดความยาว ความ กว้าง ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร ความถี่ ความเร็ว เป็นต้น ส่วนในด้านคุณภาพ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ ระดับเชาวน์ปัญญา พฤติกรรม เจตคติ ฯลฯ การประเมินผลหมายถึง กระบวนการใน การนำความรู้ การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อเป็นประโยชน์ในการประเมินค่าและตัดสินใจ

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การวัดผลและการประเมินผล ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการ จัดการเรียนการสอน เพราะเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่า การเรียนการสอนที่จัดขึ้นประสบ ผลสำเร็จ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับใด และยังช่วยในการตัดสินใจ ได้อย่างมีกฎเกณฑ์ และสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2.4 สื่อการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ สอนเป็นอย่างดี มีความสามารถในการเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมแล้ว สื่อการเรียนการสอนก็ ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี และมีประสิทธิภาพ ยิ่งๆ ขึ้น เพราะสื่อการเรียนการสอน จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้และ สามารถเพิ่มความรู้เป็นรูปธรรม และความเป็นจริงต่อการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถนำเรื่องราว หรือ

สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลเข้ามาในห้องเรียนได้ ดังนั้นครูผู้สอน ควรมีความสามารถในการใช้สื่อการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด มองเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องราว หรือสิ่งที่จะเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้การสอนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521: 88) กล่าวว่า วัสดุ สื่อการสอนหมายถึงอะไรก็ได้ที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจ สนุก ตื่นเต้น และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และทักษะ ให้เกิดกับผู้เรียนช่วยให้การเรียนการสอนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ควรต้องมีความเหมาะสมกับบทเรียนและตัวผู้เรียน ทั้งควรช่วยประหยัดเวลาและงบประมาณในการเรียนการสอนด้วย

2.2.5 สภาพแวดล้อมในการเรียน

อจธรา สุขารมณ์ และพรณี บุญประกอบ (2542: 19) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอน มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม และรวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในการเรียนยังรวมไปถึงความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน ตลอดจนอาคารสถานที่ ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2532: 203) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุในการสอน ซึ่งได้แก่ วัสดุสิ้นเปลือง และอุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาสรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมาใช้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขนิษฐา บุญกิติ (2552: 49) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายตัวแปรตาม ได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียน โดยมีทิศทางของความสัมพันธ์ไม่สอดคล้องกัน

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 3 โดยการวิเคราะห์ พหุระดับ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยระดับนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา ความรู้ พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย พฤติกรรมการเรียน ความเอาใจ ใส่ของผู้ปกครองในการส่งเสริม การเรียนและอ้อมโนทัศน์ และพบว่าปัจจัยระดับนักเรียนที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ความ ถนัดทางการเรียนด้านภาษา ความรู้พื้นฐานเดิม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

วิชา สำนราญใจ (2552: 135) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า เจตคติต่อ วิชาคณิตศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมของผู้ปกครองและพฤติกรรมการเรียน มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วนิดา ดีแป้น (2553: 159 – 160) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ประถมศึกษาเลย ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. ตัวแปรโอกาสในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. ความรู้พื้นฐานเดิม และความถนัดทางภาษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. เวลาที่เข้าเรียนชั่วโมงภาษาอังกฤษ เจตคติต่อภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และนิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ได้แก่ โอกาสในการฝึกใช้ ภาษาอังกฤษ และความรู้พื้นฐานเดิม ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนเจตคติต่อภาษาอังกฤษส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางเรียนดังกล่าวแล้วข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจะสามารถนำมาประยุกต์และเป็นแนวทางการศึกษาให้ ในงานวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดีเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโครงการของบริษัทให้ดียิ่งขึ้นได้ ต่อไป

2.3 ประวัติความเป็นมาของบริษัท เสริมปัญญา จำกัด

บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2530 เป็นบริษัทเอกชนที่จัดโครงการทดสอบความรู้ทาง วิชาการที่มีชื่อเสียงติดอันดับต้นๆของโครงการทดสอบความรู้ในประเทศไทย โดยได้รับความสนใจจากอาจารย์ผู้สอนและนักเรียน ทุกระดับชั้น จากโรงเรียนทุกสังกัดทั่วประเทศกว่า 1,500 โรงเรียนในทุก ๆ โครงการ โดยจัดโครงการทดสอบตามวิชาหลัก ดังนี้

1. โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาภาษาอังกฤษ (จัดสอบในเทอมต้นของปีการศึกษา)
2. โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาภาษาไทย (จัดสอบในเทอมต้นของปีการศึกษา)
3. โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาสังคมศึกษา (จัดสอบในเทอมต้นของปีการศึกษา)
4. โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ (จัดสอบในเทอมปลายของปีการศึกษา)
5. โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาวิทยาศาสตร์ (จัดสอบในเทอมปลายของปีการศึกษา)

ทั้ง 5 โครงการนี้ แบ่งประเภทการสอบเป็นระดับชั้นตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ป.3 - ม.6) รวมเป็นระดับชั้น 10 ระดับชั้น โดยข้อสอบจะแยกตามระดับชั้น ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถรู้ระดับความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง เพราะใช้ข้อสอบตรงตามระดับชั้นความรู้ของนักเรียนและเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์ในการทดสอบความรู้ทางวิชาการ

1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้ขีดความสามารถทางวิชาการของตนเอง เพื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนจากโรงเรียนอื่น ๆ ในทุกสังกัดทั่วประเทศ โดยใช้ข้อสอบมาตรฐานชุดเดียวกันโดยมีการรายงานผลสอบเป็นรายบุคคล ซึ่งใบรายงานจะแจ้งผลการสอบอย่างละเอียดเป็นอันดับที่ของจังหวัด, ภาค, ประเทศ, คะแนนสูงสุด-ต่ำสุด, คะแนนเฉลี่ย, คะแนนในแต่ละส่วนของวิชา, จำนวนผู้เข้าสอบในระดับจังหวัด ภาค และประเทศ
2. เพื่อให้นักเรียนมีได้โอกาสศึกษาแนวข้อสอบเพื่อใช้ในการสอบแข่งขัน มีประสบการณ์และความมั่นใจในการสอบแข่งขันจริง
3. นักเรียนสามารถนำผลการสอบ ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินใจในการเรียนระดับสูงต่อไปได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด โดยใช้คะแนนและอันดับที่สอบได้เป็นเกณฑ์พิจารณา
4. ทางโรงเรียนสามารถนำผลการสอบของนักเรียนไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน และแนะแนวการศึกษาแก่นักเรียนได้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. เพื่อกระตุ้นและเสริมสร้างบรรยากาศของการเรียน การสอน และการแข่งขันทางด้านวิชาการภายในโรงเรียนให้กว้างขวางขึ้น

ในทุกเทอมของการสอบแต่ละโครงการนั้น หลังจากประกาศผลสอบและจัดส่งผลสอบไปยังโรงเรียนทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว บริษัทฯ ได้จัดพิธีมอบรางวัลทุนการศึกษา มอบโล่เกียรติยศและถ้วยเกียรติยศโรงเรียน เพื่อเป็นเกียรติแก่นักเรียนและโรงเรียนที่ได้รับรางวัลทุกปีและจากอดีตกว่า 30 ปีที่ผ่านมา ทางบริษัท เสริมปัญญา จำกัด ได้รับเกียรติจากผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการให้เกียรติมาเป็นประธานมอบรางวัลแก่นักเรียนและโรงเรียนที่ได้รับรางวัล ดังนี้

ปีการศึกษา 2530 นายมารุต บุญนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2531 พลเอกมานะ รัตนโกเศศ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2532 ดร.วิชัย ดันติกุล (ผู้ตรวจราชการ)

ปีการศึกษา 2533 นายอรุณ ปรีดีดิกล (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2534 นายพงษ์ศิริ เขาวนปรีชา (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2535 นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2536 นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2537 นายบุญเทียม เจริญยิ่ง (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2538 นายเจริญ การุญ (ผู้ตรวจราชการ)

ปีการศึกษา 2539 นายสุวัฒน์ เงินน้ำ (ผู้ตรวจราชการ)

ปีการศึกษา 2540 นายไพบูลย์ เสี่ยงก้อง (ผู้ตรวจราชการ)

ปีการศึกษา 2541 นายกว้าง รอบคอบ (อธิบดีกรมสามัญ)

ปีการศึกษา 2542 ดร.ทองคูณ หงส์พันธุ์ (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2543 ดร.สงบ ลักษณะ (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2544 ดร.กล้า สมตระกูล (ที่ปรึกษากระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2545 นางมณฑนา ตั้งชะกฤษณ์ (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2547 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์)

ปีการศึกษา 2548 นางพรนิภา ลิมปพยอม (เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

ปีการศึกษา 2549 (เทอมต้น) ดร.จรวพร ธรณินทร์ (ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2549 (เทอมปลาย) นายนิราศ สร้างนิทร (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2550 (เทอมต้น) นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านพัฒนา
ขบวนการเรียนรู้ สพฐ.)

ปีการศึกษา 2550 (เทอมปลาย) นายบุรี แก้วเล็ก (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2551 (เทอมต้น) นายจินภัทร ภูมิรัตน์ (ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2551 (เทอมปลาย) นายสายัณห์ รุ่งป่าสัก (ที่ปรึกษาปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา)

ปีการศึกษา 2552 (เทอมต้น) นายเกียรติศักดิ์ เสนาไสย (ที่ปรึกษาปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2552 (เทอมปลาย) นายวินัย รอดจ่าย (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2553 (เทอมต้น) ดร.สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2553 (เทอมปลาย) นายกมล รอดคล้าย (รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2554 (เทอมต้น) นายเกียรติศักดิ์ เสนาไสย (ที่ปรึกษาปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2554 (เทอมปลาย) นายพิษณุ ตุลสุข (รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

ปีการศึกษา 2555 (เทอมต้น) ดร.เกษม สดงาม (ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

ปีการศึกษา 2555 (เทอมปลาย) นายสุวัฒน์ ดันติพัฒน์ (ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2556 ดร.พวงเพ็ชร ชุนละเอียด (ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงศึกษาธิการ)

ปีการศึกษา 2557 ดร.สมเกียรติ บุญรอด (ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

ปีการศึกษา 2558 (เทอมต้น) นายการุณ สกุลประดิษฐ์ (เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

ปีการศึกษา 2558 (เทอมปลาย) ดร.บรรเจตพร คู่แสนสุข (รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สพฐ.)

ประโยชน์ที่ได้จากการสอบ

สำหรับนักเรียน ได้รู้ศักยภาพทางวิชาการของตนเองอย่างละเอียดว่าอ่อนหรือเก่งทางด้านใด และจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ถูกต้อง อีกทั้งได้เปรียบเทียบความสามารถกับนักเรียนคนอื่นในระดับชั้นเดียวกันจาก เพื่อนนักเรียนทั่วประเทศ ทำให้ได้รู้ระดับขีดความสามารถของตนเองว่ามีความสามารถในระดับใด สอบได้ที่เท่าไรของระดับจังหวัด ภาคและประเทศ

สำหรับนักเรียนที่สอบได้อันดับที่ 1-3 ของประเทศ อันดับที่ 1 ของภาค และอันดับที่ 1 ของจังหวัด จะได้รับทุนการศึกษาและเกียรติบัตรจากทางบริษัทฯ

สำหรับอาจารย์ ได้รู้ถึงศักยภาพของนักเรียน เพื่อใช้สำหรับปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับผู้บริหาร ได้ใช้ประโยชน์ในเชิงนิเทศการแนะแนว การปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องในกระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอน และตัวนักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้อง และชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ได้รู้ถึงศักยภาพของนักเรียนในโรงเรียน และสามารถเปรียบเทียบกับนักเรียนของโรงเรียนอื่นทั่วประเทศ เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการสอบของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

สุนีย์ วรรณโกมล และ ธาณินทร์ ศิลป์จารุ (2552) วิจัยเรื่อง “ปัจจัยสำคัญทางการตลาดและความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้าระดับปริญญาตรี” โรงเรียนกวดวิชาจัดเป็นธุรกิจที่มีความมั่นคงและมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นโดยตลอดไม่ว่าภาวะเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมืองจะผันผวนเพียงใด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญทางการตลาดและความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้าระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยที่ได้แบ่งตามส่วนประสมทางการตลาดพบว่า 1) ด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ วิธีการสอน โดยต้องการให้ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเขียนบนกระดาน 2) ด้านราคาปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ส่วนลดจากการชำระค่าเล่าเรียน โดยต้องการส่วนลดเป็นพิเศษให้กับลูกค้าประจำ 3) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ทำเลที่ตั้ง โดยต้องการให้โรงเรียนกวดวิชาตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวก 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การจัดบริการส่งเสริมการเรียนรู้ต่างๆ โดยต้องการบริการแนะแนวการศึกษาและการให้คำปรึกษาด้านการเรียนรู้ สำหรับผลการเปรียบเทียบปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาพบว่าผู้เรียนในต่างจังหวัดให้ความสำคัญในเรื่องวิธีการสอนและอัตราค่าเล่าเรียนมากกว่าผู้เรียนในกรุงเทพฯและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จตุพร เป้นมี (2545) ศึกษาความตรงเชิงพยากรณ์ของผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผล การเรียนเฉลี่ย และคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2543 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และศึกษาประสิทธิภาพด้านความตรงเชิงพยากรณ์และสร้างสมการในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ผลการเรียนเฉลี่ยและคะแนนสอบคัดเลือกเป็นตัวพยากรณ์ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลายของนักศึกษา และคะแนนสอบคัดเลือกของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยและคะแนน สอบคัดเลือก สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เกือบทุกคะแนน ยกเว้น คะแนนทันตแพทยศาสตร์และวิทยาลัยอิสลามศึกษา

เอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ (2552) วิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดำ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในโรงเรียนที่มีคะแนน O-NET ต่ำใน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัยและจังหวัดนครสวรรค์ แบ่งตามขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในเมืองและนอกเมืองโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม สามารถสรุปผลการวิจัยได้ 9 ประเด็นโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยดังนี้

1. การเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET

1.1 นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังให้ความสำคัญต่อการสอบน้อย เนื่องจากยังไม่รู้ว่าจะนำผลจากการสอบไปใช้ทำอะไรเมื่อไหร่

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถจำแนกนักเรียนออกได้ 3 กลุ่ม คือ

- 1) กลุ่มที่ได้โควตาโดยตรงจากมหาวิทยาลัย
- 2) กลุ่มไม่เรียนต่อในมหาวิทยาลัย
- 3) กลุ่มที่ได้ โควตาโดยตรงจากมหาวิทยาลัยแต่ยังไม่พอใจกับคณะสาขาที่ได้ซึ่งในกลุ่มสุดท้ายจะให้ความสำคัญต่อการสอบ O-NET มากกว่ากลุ่มที่ 1 และ 2 จะมีการเตรียมตัวมีความสนใจและตั้งใจสอบมากเป็นพิเศษส่วนในกลุ่มที่ 1 และ 2 นั้นการสอบ O-NET เป็นเพียงเพื่อให้จบตามกระบวนการเท่านั้น ไม่มีการเตรียมตัวและตั้งใจสอบ

2. นโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ผู้บริหารมุ่งเน้นที่จะให้มีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นแต่ทั้งนี้ก็ขึ้นกับความพร้อมของโรงเรียนและบุคลากร อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่จะดำเนินตามนโยบายของกระทรวงที่มุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคนักเรียนทุกคนได้รับความรู้อย่างทั่วถึง ไม่เน้นการจัดการเรียนการสอนที่ตัวบุคคลเพื่อที่จะทำให้มีผลการสอบ O-NET ที่สูงขึ้นอย่างเดียว

3. สภาพแวดล้อมของโรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่นอกเมืองจะมีการแข่งขันทางด้านวิชาการและมีความกระตือรือร้นความเอาใจใส่ในการเรียนน้อยส่งผลให้คะแนน O-NET แต่เมื่อเทียบกับโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ในเมืองที่มีการแข่งขันทางด้านวิชาการสูงตัวป้อน (นักเรียน) ของโรงเรียนส่วนใหญ่เกือบร้อยละ 90 จะมีนักเรียนที่มีความตั้งใจกระตือรือร้นและให้ความสำคัญกับการสอบ O-NET มากจึงส่งผลให้ผลการสอบ O-NET ในโรงเรียนนั้นสูงจนเป็นที่น่าพอใจของคณะครูในโรงเรียน

4. การเข้าถึงข้อมูลของครูยังมีน้อยโรงเรียนบางแห่งที่นักเรียนมีคะแนน O-NET ต่ำไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบบางโรงเรียนมีปัญหาเรื่องอินเทอร์เน็ตที่ไม่สามารถใช้ได้อย่างสะดวกรวดเร็วหรือแม้แต่ครูบางคนมีปัญหาเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล

5. พฤติกรรมการสอนของครู ครูส่วนใหญ่พยายามคิดหาวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้เกิดทักษะในการเรียนแต่พบว่ายังมีครูที่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายมุ่งเน้นให้เด็กท่องจำจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นสำคัญมากกว่าการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในรายวิชาที่ต่างกันครูก็จะมีเทคนิคการสอนที่แตกต่างกันออกไปแต่ที่เป็นปัญหาทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไม่ดีขึ้นหรือคะแนนสอบ O-NET แต่อาจจะเนื่องมาจาก ความพร้อมของนักเรียนความพร้อมของโรงเรียนทางด้านสื่ออุปกรณ์ความเพียงพอทางด้านบุคลากรโดยเฉพาะโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กอยู่นอกเมืองจะประสบปัญหาดังกล่าวมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่อยู่ในเมือง

6. ระดับความยากของข้อสอบพบว่ามีความคิดเห็นที่หลากหลายโดยส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าข้อสอบ O-NET มีความยากง่ายแตกต่างกันไปวิชาที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่ายากมากคือ วิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์รวมถึงข้อสอบที่ออกในแนวคิดวิเคราะห์ ซึ่งก็ตรงกับความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีความเห็นว่าข้อสอบค่อนข้างยากเกินกว่าที่นักเรียน จะสามารถทำได้

7. ช่วงเวลาในการสอบและการแจ้งผลการสอบล่าช้าทำให้เด็กไม่เห็นความสำคัญ นอกจากนี้การแจ้งผลการสอบที่ล่าช้าทำให้ผู้บริหารและครูไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียนเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาได้ทันทั่วถึง

8. คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระการสอน/ครูไม่ครบตามกลุ่มสาระในโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางหลายแห่งที่นักเรียนมีคะแนนการสอบ O-NET ต่ำพบว่ามิจำนวนครูไม่พอเพียงในบางกลุ่มสาระผู้บริหารต้องแก้ไขโดยการนำครูในกลุ่มสาระอื่นไปสอน ในกลุ่มสาระที่ครูขาดทำให้คุณวุฒิของครูไม่ตรงตามสาระการสอนส่งผลถึงคุณภาพการสอนของครูทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ดีขึ้น

9. ภาระงานของครูมีมากโรงเรียนหลายแห่งครูมีงานอื่น ๆ เช่น งานพัสดุ งานการเงิน งานธุรการ รวมถึงงานโครงการพิเศษของโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นโครงการอาหารกลางวัน โครงการที่ทำร่วมกับชุมชนซึ่งเป็นงานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มเติมจากงานการสอนทำให้ครู มีเวลาในการเตรียมการสอนน้อยลงไม่สามารถสอนได้เต็มที่จึงส่งผลให้คะแนน O-NET ของนักเรียนในโรงเรียนดังกล่าวต่ำลงไปด้วย

สรุป วิววรรณจิตร (2552) ศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ : กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อหาสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่จะเอื้อต่อการสอบ O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อหา

แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ทัดเทียมกับเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ผลจากการวิจัยพบว่าสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ ประกอบด้วยปัจจัยในหลายๆ ด้าน กล่าวคือ

1. ผู้บริหารโรงเรียนขาดทักษะและความเข้าใจในการจัดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ สอดรับกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้
2. ครูผู้สอนไม่มีความชำนาญเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่รับผิดชอบ
3. ขาดครูแนะแนวที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ส่งผลให้การรับรู้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้องในการสอบคัดเลือกและการทดสอบวัดความสามารถของนักเรียนเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง
4. หลักสูตรที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นพหุวัฒนธรรมของพื้นที่และไม่สอดคล้องกับหลักสูตรเนื้อหาของการออกสอบของการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
5. ขาดสื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตลอดจนสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่มองในแง่ของบรรยากาศเชิงพื้นที่บั่นทอนความรู้และตระหนักในการจัดการเรียนรู้อย่างที่ควรจะเป็น
6. นักเรียนขาดแรงจูงใจในเป้าหมายของการเรียนและการทดสอบ
7. ผู้ปกครองขาดความตระหนักและส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน
8. ขีดความจำกัดของนักเรียนในโอกาสที่จะได้รับจากส่วนกลางในโครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ของนักเรียนในพื้นที่

สำหรับ แนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่จะเอื้อต่อการสอบ O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า

1. ผู้บริหารต้องมีความพร้อมในการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
2. หาแนวทางผลิตครูตามความชำนาญเฉพาะด้านให้แต่ละ โรงเรียนและเพิ่ม อัตรากำลังครูแนะแนว
3. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการหลักสูตรทุกฝ่ายในโรงเรียนออกแบบหลักสูตรโดยยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นหลักอย่างจริงจังและสอดคล้องกับความจำเป็นต้องการของผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่นักเรียน
5. ผู้ปกครองควรหันมาเอาใจจริงเอาใจในการตระหนักถึงความสำคัญของตัวนักเรียน
6. หน่วยงานทุกภาคส่วนให้การสนับสนุนโครงการทางการศึกษาที่เป็นลักษณะโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่นอกเหนือจากที่โรงเรียนได้จัดสรรให้ เช่น โครงการรินน้ำใจเพื่อน้องชาวดั ที่กระทรวงศึกษาธิการเคยทำมาเป็นต้น

สำหรับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ทัดเทียมกับเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ พบว่า ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาแล้วในวัตถุประสงค์ในสองประเด็นข้างต้นควรหันหน้าเข้าหากันขบคิดทบทวนถึงบทเรียนที่ผ่านมาสร้างปรากฏการณ์

ใหม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่อย่างที่ได้นำเสนอ ให้ความสำคัญต่อผลการวิจัยในครั้งนี้แล้วนำไปสู่ภาคปฏิบัติที่สามารถจับต้องได้ตระหนกอย่างจริงจังถึงการป้องกันมิให้เพียงแก้ไขในการร่วมสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดการช่วยเหลือนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างยั่งยืนต่อไปเพื่อเป็นตัวช่วยในการหนุนเสริมองค์ความรู้ทางการศึกษา

สาโรจน์ เทียนใส (2552) วิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานวิชาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า 1) งานด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โรงเรียนได้มีการจัดการเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอน การจัดการการสอน การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนมีการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนได้รับความรู้และความสามารถจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา จัดให้มีการนิเทศภายในเพื่อนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร และเป็นผู้ดำเนินการจัดการทำหลักสูตร โดยร่วมประสานกับบุคลากรทุกฝ่าย 2) งานด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดสอนซ่อมเสริม 3) งานด้านการนิเทศภายใน โรงเรียนได้มีระบบการนิเทศภายในผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์งบประมาณ ขวัญกำลังใจในการดำเนินโครงการ ติดตามและประเมินผลการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน และส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน โรงเรียนอย่างแท้จริง 4) งานด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โรงเรียนจัดให้มีแนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูในเรื่องการวัดผลและการประเมินผลและการสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมพัฒนาระบบและเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลการเรียนด้าน ต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรของสถานศึกษาและให้คำปรึกษา ติดตาม กำกับ การวัดและประเมินผลด้านต่าง ๆ แก่ครูและบุคลากรของสถานศึกษา

กันยารัตน์ เกตุขำ (2536) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ ผลการสอบจัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษ พื้นฐานของนิสิตปี 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ปีการศึกษา 2533-2534 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับผลการสอบจัดอันดับความรู้ภาษาอังกฤษ ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และผลการสอบจัดอันดับความรู้ภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน และเพื่อหาสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับผลการสอบจัด

ระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ($r = 0.84$ และ $r = 0.87$) ตามลำดับ

วัฒนา ศรีพจนารถ (2533) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2531 คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 306 คน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วุฒิชัย ดานะ (2553) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวัดโดยใช้คะแนน O-NET ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ รองลงมาคือ บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านกายภาพ และบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านวิชาการ โดยบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ โรงเรียนมีความสวยงาม ร่มรื่น มีการตกแต่งเหมาะสม รองลงมา คือ โรงเรียนของท่านใช้สิ่งของหรือสถานที่ในโรงเรียนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด โรงเรียนมีการจัดทำป้ายนิเทศตามจุดต่าง ๆ ในโรงเรียนอย่างเหมาะสม สำนักงานและห้องเรียนในโรงเรียนมีความสะอาด มีห้องเรียนเพียงพอแก่นักเรียน และโรงเรียนมีเครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสำนักงานและห้องเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Michael J. Dunford (1994) ศึกษาตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตัวแปรอิสระคือเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ในระดับมัธยมศึกษา คะแนนสอบระดับวิทยาลัยของอเมริกา ตัวแปรตามคือ เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรและผลการผ่านหรือไม่ผ่านของ วิชาจิตวิทยาเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่ลงทะเบียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น ในปีค.ศ. 1991 จำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระ ไม่สามารถทำนายตัวแปรตามได้นั้นคือ คะแนน สอบระดับวิทยาลัยของอเมริกาไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

Bryant, Debbie K. (1997) ศึกษาเพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยอาศัยตัวแปร 2 ตัว คือแบบทดสอบมาตรฐานการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของชาวอเมริกัน กับเกรดเฉลี่ยสะสม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นมหาวิทยาลัย 124 สถาบัน พบว่า คะแนนสอบ

เข้ามหาวิทยาลัย และเกรดเฉลี่ยสะสมสามารถทำนายคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นพบว่า มีองค์ประกอบหลายอย่าง ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ ได้แก่ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมในชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และคะแนนสอบคัดเลือก ค่าคะแนนเหล่านี้มีความสัมพันธ์และสามารถ พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้

Tayyaba (2012) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกับสภาพการจัดการเรียนการสอนลักษณะของนักเรียนและครู ในเขตชนบทและเขตเมืองของแต่ละจังหวัดของประเทศปากีสถาน โดยตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. ตัวแปรตาม เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัดโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และภาษา โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2. ตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาเกี่ยวกับการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้

2.1 ลักษณะทางกายภาพของคณะในโรงเรียน ได้แก่ จุดให้บริการน้ำดื่ม ห้องน้ำ สำหรับนักเรียนและอาจารย์ แผนกพยาบาล อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนสำหรับนักเรียนและขอบเขตจำนวนพื้นที่สำหรับการเรียนรู้นอกห้องเรียนและห้องที่เป็นส่วนตัวสำหรับนักเรียนและอาจารย์

2.2 ทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ หลักสูตร แผนการสอน ห้องสมุด ห้องทดลองวิทยาศาสตร์ หนังสือต่างประเทศที่ได้รับจากรัฐบาล และการได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษา

2.3 ลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ประสบการณ์การสอน ลักษณะการสอน กลยุทธ์การสอน การยอมรับประสิทธิภาพของผู้เรียน และการยอมรับนโยบายของโรงเรียน

2.4 ภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ภาษาท้องถิ่น ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนของนักเรียน ความปลอดภัยของโรงเรียน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนที่มีอยู่ที่บ้าน และงานอดิเรกของผู้เรียน

2.5 ข้อมูลของผู้ปกครอง ได้แก่ การศึกษา อาชีพ การสนับสนุนของผู้ปกครองในการทำการบ้าน ขนาดของครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครองในกิจกรรมโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้แก่ สภาพการจัดการเรียนการสอน โครงสร้างของทรัพยากรที่ใช้ในการเรียน ภูมิหลังทางบ้านของนักเรียน และลักษณะของครูผู้สอน

Hamaideh and Hamdan-Mansour (2014) ได้ศึกษาความสามารถของปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียน องค์ความรู้ของผู้เรียน และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 510 คน โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้

1. เจตคติของผู้เรียน ประกอบด้วย การนับถือตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพอใจกับชีวิต ความสัมพันธ์ของนักศึกษาในคณะ ความถ้อยถนอม ความกังวลและความตึงเครียดในการเรียน
2. องค์ความรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษา คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ และคะแนนทดสอบทัศนคติ
3. ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ประกอบด้วย อายุ เพศ จำนวนชั่วโมงเรียนในภาคเรียนปัจจุบัน ระดับและสาขาวิชาของผู้เรียน ระดับรายได้ของครอบครัว จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการนอนแต่ละวัน สถานะการสูบบุหรี่ การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ไม่มีในหลักสูตร การพูดคุยระหว่างมื้ออาหาร ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระยะทางระหว่างมหาวิทยาลัยกับบ้าน สถานะทางการเงินของครอบครัว และความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพ

ผลการวิจัยพบว่า การนับถือตนเองของผู้เรียนและความสัมพันธ์ของนักศึกษาภายในคณะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความพอใจกับชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามผลการวิจัยยังพบว่า เพศของผู้เรียนที่แตกต่างกันมีผลทำให้การนับถือตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การถ้อยถนอม ความกังวลและความตึงเครียดมีความแตกต่างกัน ซึ่งเพศชายมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การถ้อยถนอม ความกังวลและความตึงเครียดในการเรียนสูงกว่าเพศหญิงรวมทั้งในงานวิจัยของ Hamaideh และ Hamdan-Mansour (2013) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเรียน องค์ความรู้ของผู้เรียนและข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การนับถือตนเอง ความพอใจกับชีวิต การทำงานระหว่างเรียน การสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ คะแนนการทดสอบทัศนคติ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดาและเพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001
3. ความถ้อยถนอม อายุ ความสมดุลของการกินอาหาร มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
4. การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ไม่มีในหลักสูตร มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยไม่พบความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ของนักศึกษาในคณะ ความกังวล ความตึงเครียด ชั่วโมงในการนอน ระยะทางระหว่างมหาวิทยาลัยกับบ้าน และสถานะทางการเงินของครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด และ 3) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบแบบแผนวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการเก็บข้อมูลเอกสาร (Document Research) และใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – Depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีน้ำหนักในการนำข้อมูลไปสู่การวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้นเพื่อตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ซึ่งเป็นโรงเรียนที่นักเรียนได้รับรางวัล จำนวน 12 โรงเรียนจากทั่วประเทศ

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้อาศัยหลักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่ Creswell (1994: 65) ได้กล่าวไว้ว่า เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการศึกษาแต่ละกรณี การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposeful Selection) เพื่อให้สามารถศึกษาข้อมูลในเชิงลึกและแคบ สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่ศึกษา (จุมพล นิมพานิช, 2551: 227-234) ซึ่งได้พิจารณากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริหารสถานศึกษาและครูจากโรงเรียนที่นักเรียนได้รับรางวัล

จากทั่วประเทศจำนวน 5 คน เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก มาเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกการบุคคล (In-Depth Interview) มีรายนามดังนี้

1. นาย สมพจน์ ตรีศรี รร. บ้านนาพัฒนา กรป. กลางอุบลรัตน์ จ. กาฬสินธุ์
2. นางดวงใจ พรหมชาติ รร. สตรีอ่างทอง จ. อ่างทอง
3. นางสาวนิธินก ศิริธีระประภา รร. สตรีมารดาพิทักษ์ (ฝ่ายมัธยม) จ. จันทบุรี
4. นางแสงเดือน แก้วสุริยะ รร. สรรพวิทยาคม จ. ตาก
5. นางสาวแจ่มจันทร์ วรรณگیر รร. ปรีณสรอยเขลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่

การตรวจสอบข้อมูล ใช้วิธีแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ข้อมูลวิจัยมีความน่าเชื่อถือและสมบูรณ์เพียงพอ ซึ่งประกอบด้วย การตรวจสอบด้านข้อมูล การตรวจสอบด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการทบทวนข้อมูล และใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แล้วทำการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วเป็นเครื่องมือในการวิจัย เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลแล้วจึงนำมาเรียบเรียง กระทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์แบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) สรุปผล อภิปรายผลและเสนอแนะข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยต่อไป

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ทั้งแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview)) ส่วนเครื่องมืออื่นๆ ในการเก็บข้อมูลจะใช้การจดบันทึก กล้องถ่ายรูป เครื่องบันทึกเทปคำพูดและเครื่องบันทึกภาพ

ในการเก็บข้อมูลอย่างเป็นทางการผู้วิจัยได้เตรียมหัวข้อสำหรับการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ 2 ประการ ดังนี้

- 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด
- 3) แนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In - Depth Interview) ตามช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพนี้กำหนดไว้ 2 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนก่อนสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสัมภาษณ์ รวมทั้งหัวข้อการทําวิจัยโดยย่อ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความเข้าใจได้ตรงประเด็น

2. ขั้นสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจัดเตรียมประเด็นคำถามต่างๆแบบมีโครงสร้างไว้พร้อมแล้วเพื่อเป็นแนวทางการวิเคราะห์ปัญหาให้แก่ผู้สัมภาษณ์ หลังจากนั้นได้นำข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงและนำเสนอผลการวิเคราะห์แบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ต่อไป

การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 เรียบเรียงข้อมูลจากเครื่องบันทึกเสียงและจากการจดบันทึกออกมาเป็นข้อความแล้วจำแนกออกเป็นประเด็นต่างๆ

1.2 ตรวจสอบข้อมูล โดยใช้วิธีแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ข้อมูลวิจัยมีความน่าเชื่อถือและสมบูรณ์เพียงพอ ซึ่งประกอบด้วย การตรวจสอบด้านข้อมูล การตรวจสอบด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการทบทวนข้อมูล ดังนี้

2.2.1 การตรวจสอบด้านข้อมูล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันโดยใช้คำถามชุดเดียวกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล

2.2.2 การตรวจสอบด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

2.2.3 การทบทวนข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากที่สุด

การตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากเจ้าของผู้ซึ่งให้ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยยืนยันความเชื่อถือได้ (Reliability) ของข้อมูล ด้วยการให้บุคคลที่อยู่ในปรากฏการณ์ที่ศึกษาตรวจสอบและรับรองความถูกต้องซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดให้เจ้าของข้อมูลได้อ่านและตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมทั้งทักท้วงแก้ไข ให้ข้อคิดเห็นอื่นๆ เพิ่มเติม และยอมรับข้อมูลที่นำเสนอขึ้น ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวจะใช้ทั้งส่วนที่เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการสัมภาษณ์และข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จัดกระทำ เรียบเรียง วิเคราะห์และตีความแล้ว

2.3 สรุปข้อมูลแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) อภิปรายผลข้อมูลตามทฤษฎีและปรากฏการณ์ เพื่อสร้างข้อสรุปรวบยอดและข้อเสนอแนะต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ตอนที่ 3 เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 ที่ระบุว่า “เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ” โดยการสำรวจรายชื่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศที่เข้าร่วมโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด โดยการสำรวจรายชื่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ และสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่นักเรียนสามารถสอบเข้าได้ประจำปีการศึกษา 2557

ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ในภาพรวมทุกรายวิชา

1	นาย กษิดิศ ป้องจันทร์	รร. สวนกุหลาบวิทยาลัย จ. นนทบุรี
2	น.ส. ณัฐสุดา สัตนาโค	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด
3	น.ส. นภาพรณ หนูนอริยทรัพย์	รร. ตะพานหิน จ. พิจิตร
4	น.ส. นกัศสร กฤษณรักษ์	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
5	นาย สุพศิน จันทรทอง	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
6	นาย ภัทระ ชีระพงษ์	รร. สวนกุหลาบวิทยาลัย จ. นนทบุรี
7	นาย จินวัตร จูดาบุตร	รร. สุรวิทยาคาร จ. สุรินทร์
8	น.ส. ชารวิน หิรัญวงษ์	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
9	นาย กฤตย์ เวโรจน์	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
10	นาย พรภวิณ ไทยถาวร	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
11	นาย สิริวัฒน์ ฤาชัย	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
12	น.ส. ณัฐชานนท์ ชาญธีรวิทย์	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
13	นายธีรดนัย พินิชชกร	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
14	นาย ณัฐพล ภูษา	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
15	น.ส. เจมมิกา ลินธวาลัย	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
16	น.ส. สุภาวดี ชาวคำเขต	รร. วชิรวิทย์ (มัธยม) จ. เชียงใหม่
17	นาย อธิสัณฑ์ พร้อมพาณิชย์	รร. ศรีกระนวนวิทยาคม จ. ขอนแก่น
18	นาย พงศธร อภิวัฒน์ไพฑูรย์	รร. พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จ. เพชรบุรี
19	นาย ปธานิน ศรีจังหวัด	รร. เบญจมาศวิทยาสังเคราะห์จังหวัดเพชรบุรี จ. เพชรบุรี
20	น.ส. วิทิตาเรีย อลิษาเบท วอทคินส์	รร. บางละมุง จ. ชลบุรี
21	น.ส. อัยมี อัลอิดรุส	รร. สาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี จ. ปัตตานี
22	น.ส. มณีนันท์ เจตน์สว่างศรี	รร. สามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
23	นาย นรภัทร มงคลกิจงาม	รร. ศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร
24	น.ส.กณิกา กาบแก้ว	รร. นวมินทราชินูทิศ หอวัง จ. นนทบุรี
25	นายอริชนั้น สิงหตระกูล	รร. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร
26	น.ส. วรทยา สุวรรณศิริกุล	รร. ปรีณสร้อยแยลสววิทยาลัย จ. เชียงใหม่

27	น.ส. ปาริฉัตร อารยพิทยา	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
28	น.ส. เนตรชนก นาคทั้ง	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
29	นาย วรวรรธน์ แสงมุง	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย
30	น.ส. สมิตา เสือม่วง	รร. ศรีอ่างทอง จ. อ่างทอง
31	น.ส. ชวนา สุทธินราธร	รร. ศรีมิตรดาพิทักษ์ (ฝ่ายมัธยม) จ. จันทบุรี
32	น.ส. ณัฐพร เลพล	รร. คลองท่อมราษฎร์รังสรรค์ จ. กระบี่
33	นาย พลธรา ไทน้อย	ร.. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร
34	น.ส. ณัฐธิดา บุญเจริญ	รร. นนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร
35	น.ส. ศรัณญา อิงอนุ	รร. บ้านนาคูพิทยา “กรป. กลางอุปถัมภ์” จ. กาฬสินธุ์
36	น.ส. กัญญาณัฐ คล่องปกระโทก	รร. มารียัวิทยา จ. นครราชสีมา
37	นาย สหรัฐ ศรีนครินทร์	รร. ศรีมิตรดาพิทักษ์ จ. จันทบุรี
38	นาย ยศพรศักดิ์ ศรีรัมย์	รร. สรรพวิทยาคม จ. ตาก
39	น.ส. อรยา พิมพ์รส	รร. บ้านคูพัฒนา กรป. กลางอุปถัมภ์ จ. กาฬสินธุ์
40	นาย วรวรรธน์ แสงมุง	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด
41	นาย ทศพร สิ้นธนาพร	รร. นวมินทรราชูทิศ หอวัง จ. นนทบุรี
42	นาย วารุต วามะสิงห์	รร. หัวหินวิทยาลัย จ. ประจวบคีรีขันธ์
43	น.ส. ศิริวัลย์ นิราบัว	รร. ศรีมิตรดาพิทักษ์ จ. จันทบุรี
44	นาย อิศว์ ตรีรัตนพันธุ์	รร. ปัญญาวิทย์ จ. ตรัง
45	นาย ไกรสิทธิ เผือกพิพัฒน์	รร. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ในภาพรวมทุกรายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทยและสังคมศึกษา มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 45 คน

ตารางที่ 2 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ
(General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำ
คะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค

1	นาย กษิดิศ ป้องจันทร์	รร. สวนกุหลาบวิทยาลัย จ. นนทบุรี
2	น.ส. ณัฐสุดา สัตนาโค	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด
3	น.ส. นภาพรณห์ หนูนอริยทรัพย์	รร. ตะพานหิน จ. พิจิตร
4	น.ส. นกัศสร กฤษณรักษ์	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
5	นายสุพสิน จันทร์ทอง	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
6	นายภัทร ธีระพงษ์	รร. สวนกุหลาบวิทยาลัย จ. นนทบุรี
7	นาย จินวัตร จุฑานุตร	รร. สุรวิทยาคาร จ. สุรินทร์
8	น.ส. ชารริน หิรัญวงษ์	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
9	นาย กฤตย์ เวโรจน์	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
10	นาย พรภวิษณ์ ไทยถาวร	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
11	นาย สิริวัฒน์ ฤาชัย	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
12	น.ส. ณัฐชานนท์ ชาญธีรวิทย์	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
13	นายธีรคนธ์ พินิชกร	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
14	นาย ณัฐพล ภูษา	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
15	น.ส. เจมมิกา สิ้นธวาลัย	รร. ปรีณสร้อยแยลสัวิทยาลัย จ. เชียงใหม่
16	น.ส. สุภาวดี ชาวคำเขต	รร. วชิรวิทย์ (มัธยม) จ. เชียงใหม่
17	นาย อธิสันธ์ พร้อมพาณิชย์	รร. ศรีกระนวนวิทยาคม จ. ขอนแก่น
18	นาย พงศธร อภิวัฒน์ไพฑูรย์	รร. พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จ. เพชรบุรี
19	นาย ปธานิน ศรีจังหวัด	รร. เบญจมาศวิทยาสังเคราะห์จังหวัดเพชรบุรี จ. เพชรบุรี
20	น.ส. วิศทอเรีย อลิษาเบท วอทกินส์	รร. บางละมุง จ. ชลบุรี
21	น.ส. อัยมี อัลอิครุส	รร. สาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา เขตปัตตานี จ. ปัตตานี
22	น.ส. มณีนันท์ เจตน์สว่างศรี	รร. สามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
23	นาย นรภัทร มงคลกิจงาม	รร. ศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 23 คน

ตารางที่ 3 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ

ระดับประเทศ		
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดอันดับ 1 ของประเทศ		
1	นาย กษิดิศ ป้องจันทร์	รร. สวนกุหลาบวิทยาลัย จ. นนทบุรี
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดอันดับ 2 ของประเทศ		
2	น.ส. ณัฐสุดา สัตนาโค	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด
3	น.ส. นภาพรณี หนูนอริยทรัพย์	รร. ตะพานหิน จ. พิจิตร
4	น.ส. นกัศสร กฤษณรักษ์	รร. ปรีณสร้อยแยลส่ววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
5	นายสุพศิน จันทรทอง	รร. ปรีณสร้อยแยลส่ววิทยาลัย จ. เชียงใหม่
6	นายภัทระ ธีระพงษ์	รร. สวนกุหลาบวิทยาลัย จ. นนทบุรี
7	นาย จินวัตร จุฑาบุตร	รร. สุรวิทยาคาร จ. สุรินทร์

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 7 คน

ตารางที่ 4 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ

บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ

(General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29

แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค

ระดับภาค		
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดของภาค		
ภาคเหนือ		
1	น.ส. ชารวิน หิรัญวงษ์	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
2	นาย กฤตย์ เวโรจน์	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
3	นาย พรภวิทย์ ไทยถาวร	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
4	นาย สิริวัฒน์ ฤาชัย	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
5	น.ส. ณัฐชานนท์ ชาญธีรวิทย์	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
6	นายธีรดนัย พินิชชกร	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
7	นาย ณัฐพล ภูษา	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
8	น.ส. เจมมิกา ลินธวาลย์	รร. ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
9	น.ส. สุภาวดี ชาวคำเขต	รร. วชิรวิทย์ (มัธยม) จ. เชียงใหม่
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
10	นาย อธิสันต์ พร้อมพาณิชย์	รร. ศรีกระนวนวิทยาคม จ. ขอนแก่น
ภาคกลาง		
11	นาย พงศธร อภิวัฒน์ไพฑูรย์	รร. พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จ. เพชรบุรี
12	นาย ปธานิน ศรีจังหวัด	รร. เบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จ. เพชรบุรี
ภาคตะวันออก		
13	น.ส. วิททอเรีย อลิษาเบท วอทคินส์	รร. บางละมุง จ. ชลบุรี
ภาคใต้		
14	น.ส. อัยมี อัลอิดรุส	รร. สาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จ. ปัตตานี
กรุงเทพมหานคร		
15	น.ส. มณีนันท์ เจตน์สว่างศรี	รร. สามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
16	นาย นรภัทร มงคลกิจงาม	รร. ศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 17 คน แบ่งเป็น ภาคเหนือ 9 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 คน ภาคกลาง 2 คน ภาคตะวันออก 1 คน ภาคใต้ 1 คน และ กรุงเทพมหานคร 2 คน

ตารางที่ 5 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค

1	น.ส.กณิกา กาบแก้ว	รร. นวมินทราชินูทิศ หอวัง จ. นนทบุรี
2	นายอชิษนัน สิงหตระกูล	รร. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร
3	น.ส. วรวิทย์ สุวรรณศิริกุล	รร. ปรีณสร้อยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
4	น.ส. ปาริฉัตร อารยพิทยา	รร. ปรีณสร้อยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
5	น.ส. เนตรชนก นาคทั้ง	รร. ปรีณสร้อยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
6	นายวรวิทย์ สุวรรณศิริกุล	รร. ปรีณสร้อยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่
7	นาย วรวรรธน์ แสงมุข	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด
8	น.ส. สมิตา เสือม่วง	รร. สตรีอ่างทอง จ. อ่างทอง
9	น.ส. ชวนา สุทธินราธร	รร. สตรีมารดาพิทักษ์ (ฝ่ายมัธยม) จ. จันทบุรี
10	น.ส. ณัฐพร เลพล	รร. คลองท่อมราษฎร์รังสรรค์ จ. กระบี่
11	นาย พลธรา ไทยน้อย	รร. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร
12	น.ส. ณัฐธิดา บุญเจริญ	รร. นนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย ตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 12 คน

ตารางที่ 6 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย
แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ

ระดับประเทศ		
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดอันดับ 1 ของประเทศ		
1	น.ส.กณิกา กาบแก้ว	รร. นวมินทราชินูทิศ หอวัง จ. นนทบุรี
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดอันดับ 2 ของประเทศ		
2	นายอชิษฐ์ สิงหตระกูล	รร. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร
3	น.ส. วรทยา สุวรรณศิริกุล	รร. ปรีณสร้อยแยลส์วิทยาลัย จ. เชียงใหม่

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบ
ความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย ตาม
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 3 คน

ตารางที่ 7 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย
แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค

โครงการทดสอบความรู้ทางภาษาไทย ครั้งที่ 19		
ภาคเหนือ		
1	น.ส. ปาริฉัตร อารยพิทยา	รร. ปรินสัรอยแยลสัวิทยาฬั จ. เชียงใหม่
2	น.ส. เนตรชนก นาคทัง	รร. ปรินสัรอยแยลสัวิทยาฬั จ. เชียงใหม่
3	นายวรัทยา สุวรรณศิริกุล	รร. ปรินสัรอยแยลสัวิทยาฬั จ. เชียงใหม่
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
4	นาย วรวรรณ แสงมุง	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาฬั จ. ร้อยเอ็ด
ภาคกลาง		
5	น.ส. สมิตา เสือม่วง	รร. สตรีอ่างทอง จ. อ่างทอง
6	น.ส. ชวนา สุทธินราธร	รร. สตรีมารดาพิทักษ์ (ฝ่ายมัธยม) จ. จันทบุรี
ภาคใต้		
7	น.ส. ณัฐพร เลพล	รร. คลองท่อมราชวัตรังสรรค์ จ. กระบี่
กรุงเทพมหานคร		
8	นาย พลธรา ไทยน้อย	ร.. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร
9	น.ส. ณัฐธิดา บุญเจริญ	รร. นนทรีวิทยา. กรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย ตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 9 คน แบ่งเป็น ภาคเหนือ 3 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 คน ภาคตะวันออก 1 คน ภาคกลาง 2 คน ภาคใต้ 1 คน และ กรุงเทพมหานคร 2 คน

**ตารางที่ 8 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา
แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค**

1	น.ส. ศรัณญา อิงเอนุ	รร. บ้านนาคูพิทยา “กรป. กลางอุปถัมภ์” จ. กาฬสินธุ์
2	น.ส. กัญญาณัฐ คล่องปกระโทก	รร. มารีย์วิทยา จ. นครราชสีมา
3	นาย สหรัฐ ศรีนครินทร์	รร. สตรีมารดาพิทักษ์ จ. จันทบุรี
4	นาย ยศพรศักดิ์ ศรีรัมย์	รร. สรรพวิทยาคม จ. ตาก
5	น.ส. อรยา พิมพ์รส	รร. บ้านคูพัฒนา กรป. กลางอุปถัมภ์ จ. กาฬสินธุ์
6	นาย วรวรรธน์ แสงมุง	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด
7	นาย ทศพร สินธนาพร	รร. นวมินทราชูทิศ หอวัง จ. นนทบุรี
8	นาย วารุต วามะสิงห์	รร. หัวหินวิทยาลัย จ. ประจวบคีรีขันธ์
9	น.ส. ศิริวัลย์ นิราบัว	รร. สตรีมารดาพิทักษ์ จ. จันทบุรี
10	นาย อิศว์ ตรีรัตนพันธุ์	รร. ปัญญาวิทย์ จ. ตรัง
11	นาย ไกรสิทธิ์ เผือกพิพัฒน์	ร. วิทยาภิเษก กรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 11 คน

ตารางที่ 9 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา
แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ

ระดับประเทศ		
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดอันดับ 1 ของประเทศ		
1	น.ส. ศรัญญา อิงอนุ	รร. บ้านนาคูพิทยา “กรป. กลางอุปถัมภ์” จ. กาฬสินธุ์
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดอันดับ 2 ของประเทศ		
2	น.ส. ศรัญญา อิงอนุ	รร. บ้านนาคูพิทยา “กรป. กลางอุปถัมภ์” จ. กาฬสินธุ์
รายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ		
3	นาย สหรัฐ ศรีนครินทร์	รร. สตรีมารดาพิทักษ์ จ. จันทบุรี

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบ
ความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา แยก
ตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 3 คน

ตารางที่ 10 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา
แยกตามรายชื่อเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค

โครงการทดสอบความรู้ทางสังคมศึกษา ครั้งที่ 18		
ภาคเหนือ		
1	นาย ยศพรศักดิ์ ศรีรัมย์	รร. สรรพวิทยาคม จ. ตาก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
2	น.ส. อรยา พิมพ์รส	รร. บ้านคูพัฒนา กรป. กลางอุปถัมภ์ จ. กาฬสินธุ์
3	นาย วรวัชรน์ แสงมุง	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด
ภาคกลาง		
4	นาย ทศพร ลินธนาพร	รร. นวมินทรราชูทิศ หอวัง จ. นนทบุรี
5	นาย วารุต วามะสิงห์	รร. หัวหินวิทยาลัย จ. ประจวบคีรีขันธ์
ภาคตะวันออก		
6	น.ส. ศิริวัลย์ นิราบัว	รร. ศรีตรังพิทยาคม จ. จันทบุรี
ภาคใต้		
7	นาย อิศว์ ตรีรัตนพันธุ์	รร. ปัญญาวิทย์ จ. ตรัง
กรุงเทพมหานคร		
8	นาย ไกรสิทธิ์ เผือกพิพัฒน์	ร. วิทยาภิเษก กรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 10 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการ
ทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา
แยกตามรายชื่อเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 8 คน แบ่งเป็น
ภาคเหนือ 1 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 คน ภาคตะวันออก 2 คน ภาคกลาง 1 คน ภาคใต้ 1
คน และ กรุงเทพมหานคร 1 คน

ตารางที่ 11 นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ
บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ที่สอบเข้า
สถาบันอุดมศึกษาได้ในภาพรวม

1	นาย กษิธิศ ป้องจันทร์	รร. สวนกุหลาบวิทยาลัย จ. นนทบุรี	แพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	น.ส. ณัฐสุดา สัตนาโค	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย จ. ร้อยเอ็ด	อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3	น.ส. นกัศสร กฤษณรัักษ์	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4	นาย สุพศิน จันทรทอง	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5	นาย จินวัตร จูดาบุตร	รร. สุรวิทยาคาร จ. สุรินทร์	ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6	นาย กฤตย์ เวโรจน์	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
7	นาย พรภวิษณ์ ไทยถาวร	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
8	น.ส. ณัฐชานนท์ ชาญธิร วิทย์	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	เทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
9	นายธีรดนัย พินิชขกร	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
10	นาย ณัฐพล ภูษา	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
11	น.ส. เจมมิกา สิ้นขวาลย์	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	การสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
12	นายวรัทธา สุวรรณศิริกุล	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
13	น.ส. ชารวิน หิรัญวงษ์	รร. ปรีณสร้อยแยลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

14	นาย สิริวัฒน์ ฤาชัย	รร. ปรีณสร้อยแฮลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	Ritsumeikan Asia Pacific University (APU) ประเทศ ญี่ปุ่น
15	น.ส. สุภาวดี ชาวคำเขต	รร. วชิรวิทย์ (มัธยม) จ. เชียงใหม่	มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
16	นาย อธิสันทน์ พร้อม พาณิชย์	รร. ศรีกระนวนวิทยาคม จ. ขอนแก่น	เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
17	นาย พงศธร อภิวัฒน์ ไพฑูรย์	รร. พรหมานุสรณ์จังหวัด เพชรบุรี จ. เพชรบุรี	สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
18	น.ส. อัยมี อัลอิดรุส	รร. สาธิตมหาวิทยาลัย สงขลา นครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี	นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
19	นาย นรภัทร มงคลกิจงาม	รร. ศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
20	น.ส. ปาริฉัตร อารยพิทยา	รร. ปรีณสร้อยแฮลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
21	น.ส. เนตรชนก นาคทั้ง	รร. ปรีณสร้อยแฮลล์ วิทยาลัย จ. เชียงใหม่	แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
22	นาย วรวรรธน์ แสงมุข	รร. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย	ศึกษาศาสตร์ เอกสังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ติดอันดับ 1 โควตาวิชาสังคม คะแนน 76/100
23	น.ส. สมิตา เสือม่วง	รร. สตรีอ่างทอง จ. อ่างทอง	สัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
24	น.ส. ชวนา สุทธินราธร	รร. สตรีมารดาพิทักษ์ (ฝ่ายมัธยม) จ. จันทบุรี	อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
25	น.ส. ณัฐพร เทพล	รร. คลองท่อมราษฎร์ รังสรรค์ จ. กระบี่	มหาวิทยาลัยทักษิณ
26	นาย พลธรา ไทน้อย	ร.. ทวีธาภิเษก กรุงเทพมหานคร	ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

27	นาย ยศพรดี ศรีรัมย์	รร. สรรพวิทยาคม จ. ตาก	บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
28	น.ส. อรยา พิมพ์รส	รร. บ้านคูพัฒนา กรป. กลางอุปถัมภ์ จ. กาฬสินธุ์	พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
29	นาย ทศธร สิ้นธนาพร	รร. นวมินทรราชูทิศ หอวัง จ. นนทบุรี	สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
30	น.ส. ศิริวัลย์ นิราบัว	รร. สตรีมารดาพิทักษ์ จ. จันทบุรี	โรงแรมการท่องเที่ยวและ บริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
31	นาย อิศว์ ตรีรัตนพันธุ์	รร. ปัญญาวิทย์ จ. ตรัง	แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากตารางที่ 11 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ทุกรายวิชาที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ ในภาพรวม สามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถติดตามได้ จำนวน 10 สถาบัน 31 คน (หมายเหตุ มีบางคนซื้อซ้ำระดับประเทศและระดับภาค) ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัย Ritsumeikan Asia Pacific University (APU) ประเทศญี่ปุ่น

ตารางที่ 12 สถาบันอุดมศึกษาที่นักเรียนสอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทาง
วิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 สามารถสอบเข้าได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
การสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
เภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เอกสังคม ติดอันดับ 1 โควตาวิชาสังคม คะแนน 76/100
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยสยาม
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
โรงแรมการท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
Ritsumeikan Asia Pacific University
Ritsumeikan Asia Pacific University (APU) ประเทศญี่ปุ่น

จากตารางที่ 12 ผลการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่นักเรียนสอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทาง วิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 สามารถสอบเข้าได้ จำนวน 10 สถาบัน โดยคณะและสถาบันที่นักเรียนสอบเข้าได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอันดับต่อมา ได้แก่ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันภาษา คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะโรงแรมการท่องเที่ยวและบริการ จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศทุกภูมิภาคและต่างประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 12 คน ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ 5 คน
คณะสัตวแพทยศาสตร์ 1 คน คณะเทคนิคการแพทย์ 1 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 1 คน
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 1 คน คณะการสื่อสารมวลชน 1 คน คณะมนุษยศาสตร์ 1 คน และคณะ
บริหารธุรกิจ 1 คน
- 2) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 7 คน ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ 1 คน
สัตวแพทยศาสตร์ 1 คน คณะครุศาสตร์ 2 คน คณะนิติศาสตร์ 1 คน และ คณะอักษรศาสตร์ 2 คน
- 3) มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 2 คน ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ 1 คน และคณะ
ศึกษาศาสตร์ 1 คน ซึ่งเป็นผู้ที่สอบติดอันดับ 1 ของประเทศไทย โควตาวิชาสังคม คะแนน 76/100
- 4) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 3 คน ได้แก่ สถาบันภาษา 1 คน รัฐศาสตร์ 1 คน
และไม่ทราบคณะ 1 คน
- 5) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 2 คน ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ และคณะ
วิศวกรรมศาสตร์
- 6) มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1 คน ไม่ทราบคณะ
- 7) มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 1 คน ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์
- 8) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 คน ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์
- 9) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 1 คน ได้แก่ คณะโรงแรมการท่องเที่ยวและ
บริการ
- 10) Ritsumeikan Asia Pacific University ประเทศญี่ปุ่น จำนวน 1 คน

ตอนที่ 2 สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนน

ยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกรายบุคคล (In – Depth Interview) นี้เป็นการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งสรุปจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key performance) แล้วนั้น ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด เรียงลำดับตามความสำคัญมากที่สุดไปน้อยที่สุด มีดังนี้

1. ตัวผู้เรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวตรงกันว่าตัวผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้
นักเรียนสามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ โยผู้เรียนต้องสร้างนิสัยให้รักการค้นคว้า รักการอ่าน

ต้องคิดถึงอนาคตที่ต้องเรียนต่อ รวมตัวกันจัดโครงการเน้นการอ่าน รวมไปถึงการสอบ โอนेतด้วย ผู้เรียนต้องสนใจ ตั้งใจเรียน หากเรียนลำดับความสำคัญของตัวแปรย่อยพบว่า สิ่งสำคัญอันดับแรก ได้แก่ มีความรับผิดชอบ รองลงมาได้แก่ มีวินัยในตนเอง มีความมั่นใจในตัวเอง และมีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ตามลำดับ

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่พบ ได้แก่ ปัญหาการสมัครสอบ โดยผลการศึกษาพบว่าผู้เรียน เฉพาะที่สนใจเรียนวิชาต่างๆ เป็นพิเศษ จึงจะมาสมัครสอบในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด โดยจะมาสมัครเป็นห้องไป เพราะจัดการสอบง่าย และพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจเรียนอยู่แล้ว มีผลการเรียนดีก็มักมองว่าการสอบกับโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัดหรือคิวเตอร์ เป็นการสิ้นเปลือง

2. การจัดการเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า

2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีการสอนตามสาระการเรียนรู้และเก็บข้อสอบ ของโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ไว้เป็นคลังข้อสอบ แล้วนำมา มาให้ผู้เรียนทดลองทำดูก่อนสอบจริง ผลการวิเคราะห์ข้อสอบพบว่ามีความใกล้เคียงข้อสอบ โอนेत ในปีถัดไป

2.2 ด้านหลักสูตร โรงเรียนใช้หลักสูตร 2551 แกนกลางเหมือนกันทุกโรงเรียน แต่โรงเรียนที่เห็นความสำคัญจะนำมาสอนและติวเข้ม โดยเฉพาะ ม. 6 มีการเน้นสอนเสริมคาบ 0 ผู้เรียนต้องเข้าเรียนตั้งแต่ 7.30 – 8.30 น. นอกจากนี้ ฝ่ายวิชาการจะสนับสนุนให้ติวเป็นพิเศษ มีการ กำหนดหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนมีตัวเลือกเยอะขึ้น ในหลักสูตรจะมีวิชาเพิ่มเติมคือ O – Net และ A – Net และต้องสอนเป็นวิชาเพิ่มเติม อาทิตย์ละ 1 คาบ

2.3 ด้านตัวครู ผู้บริหารมีการเสริมแรงจูงใจให้กับครูในโรงเรียน โดยมีการ เสริมแรง และต้องมีเป้าหมายว่าผู้เรียนต้องได้รับรางวัลจากการทดสอบความรู้ในโครงการทดสอบ ความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด หากสามารถสอบได้จะพาครูไปศึกษาดูงาน ต่างจังหวัดเพื่อเพิ่มพูนทักษะและแลกเปลี่ยนความรู้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบว่า ครูผู้สอนให้ความรู้แล้วต้องมีเทคนิคเป็นเสมือนคิวเตอร์ ต้องสรรหาเทคนิคต่างๆ โดยที่ผู้เรียนไม่ ต้องไปติวข้างนอก รวมทั้งการที่ครูต้องคัดผู้เรียนที่สอบได้คะแนนดี ติวให้ก่อนเป็นเวลา 1 เดือน ก่อนสอบอีก 1 อาทิตย์ เชิญวิทยากรมาบรรยายมาติว จากมหาวิทยาลัยที่อยู่ใกล้เคียง ตลอดจนการจัดข้อสอบเก่าให้ผู้เรียนไปทำที่บ้าน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์มากขึ้น จัด กิจกรรมเสริม เช่น ติว ทดลองทดสอบตัวเอง เป็นต้น

3. การวัดผลประเมินผล

ผลการศึกษาพบว่า การวัดผลและประเมินผลการศึกษาเป็นผลที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากการที่ผู้เรียนตั้งใจเรียนตั้งแต่ข้อแรก โดยครูจะใช้เกณฑ์วัดผลและประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษาอยู่แล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความขยันของผู้เรียนเป็นสำคัญว่าจะผ่านการวัดและประเมินผลหรือไม่ สำหรับการทดสอบในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด นั้นพบว่าหากผู้เรียนผ่านการวัดและประเมินผลติดอันดับทั้งระดับประเทศและระดับภาคแล้วผู้เรียนสามารถสอบเข้าสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ทั้งหมด

4. สื่อการเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า สื่อการเรียนการสอน มีส่วน ตัวเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการนำแนวคิดหลักการเทคนิคความรู้ วิธีการ กระบวนการทางเทคโนโลยีใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันที่เน้นเทคโนโลยีสมัยใหม่

5. สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศรอบโรงเรียน มีส่วนทำให้นักเรียนสนใจการเรียนเพิ่มขึ้น สภาพแวดล้อม บริเวณทั่วไปสถานที่สวยงามร่มรื่น สักมดี ห้องเรียนติดแอร์ ห้องสมุดจัดบริการเต็มที่มีบรรณารักษ์ให้คำปรึกษา อุปกรณ์พร้อม มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ทางโรงเรียนได้นำข้อสอบตัวอย่างให้ผู้เรียนไปทำและเฉลยโดยให้อิสระในการไปทำนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น หากเป็นบรรยากาศในห้องเรียนจะมีการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มวิชาแล้วนำเสนอให้กันฟังในห้อง หรือช่วงที่ติวเรียบร้อยแล้วแล้ว

ผลการศึกษาอื่นๆ ที่พบ ได้แก่ ผู้ปกครองที่คอยให้การสนับสนุนเข้มงวด เข้าเรียนสอนเสริมตรงเวลาโดยผู้ปกครองจะมีเครือข่าย มีการสนับสนุนการติว มีบทบาทมาช่วยประชุม รับทราบการเรียนการสอน และร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาศักยภาพของตัวผู้เรียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบแบบแผนวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็ของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ซึ่งเป็นโรงเรียนที่นักเรียนได้รับรางวัลจากทั่วประเทศ

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้อาศัยหลักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามที่ Creswell (1994: 65) ได้กล่าวไว้ว่า เพื่อให้เกิดความคลุ่มลึกในการศึกษาแต่ละกรณี การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposeful Selection) เพื่อให้สามารถศึกษาข้อมูลในเชิงลึกและแคบ สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่ศึกษา (จุมพล หนิมพานิช, 2551: 227-234) ซึ่งได้พิจารณากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูจากโรงเรียนที่นักเรียนได้รับรางวัลทั่วประเทศจำนวน 5 คน เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก มาเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-Depth Interview) ส่วนการตรวจสอบข้อมูล ใช้วิธีแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ข้อมูลวิจัยมีความน่าเชื่อถือและสมบูรณ์เพียงพอ ซึ่งประกอบด้วย การตรวจสอบด้านข้อมูล การตรวจสอบด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการทบทวนข้อมูล และใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ” สรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ผลจากการสำรวจรายชื่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศที่เข้าร่วมโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด โดยการสำรวจรายชื่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ และสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่นักเรียนสามารถสอบเข้าได้ ประจำปีการศึกษา 2557 ผลการศึกษาพบว่า

1) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ในภาพรวมทุกรายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 45 คน

2) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 23 คน

3) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 7 คน

4) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test XXIX) ครั้งที่ 29 แยกตามรายชื่อเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 17 คน แบ่งเป็น ภาคเหนือ 9 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 คน ภาคกลาง 2 คน ภาคตะวันออก 1 คน ภาคใต้ 1 คน และ กรุงเทพมหานคร 2 คน

5) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย ตามรายชื่อเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 12 คน

6) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย ตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 3 คน

7) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาภาษาไทย ตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 9 คน แบ่งเป็น ภาคเหนือ 3 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 คน ภาคตะวันออก 1 คน ภาคกลาง 2 คน ภาคใต้ 1 คน และ กรุงเทพมหานคร 2 คน

8) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศและระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 11 คน

9) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดทั้งระดับประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 3 คน

10) นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 รายวิชาสังคมศึกษา แยกตามรายชื่อนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุดระดับภาค มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 8 คน แบ่งเป็น ภาคเหนือ 1 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 คน ภาคตะวันออก 2 คน ภาคกลาง 1 คน ภาคใต้ 1 คน และ กรุงเทพมหานคร 1 คน

11) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ทุกรายวิชาที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ ในภาพรวม สามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถติดตามได้จำนวน 31 คน (หมายเหตุ มีบางคนซื้อซ้ำระดับประเทศและระดับภาค) จำนวน 10 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

12) สถาบันอุดมศึกษาที่นักเรียนสอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 สามารถสอบเข้าได้ จำนวน 10 สถาบัน โดยคณะและสถาบันที่นักเรียนสอบเข้าได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอันดับต่อมา ได้แก่ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันภาษา คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะโรงแรมการท่องเที่ยวและบริการ จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศทุกภูมิภาคและต่างประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 12 คน ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ 5 คน
คณะสัตวแพทยศาสตร์ 1 คน คณะเทคนิคการแพทย์ 1 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 1 คน
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 1 คน คณะการสื่อสารมวลชน 1 คน คณะมนุษยศาสตร์ 1 คน และคณะ
บริหารธุรกิจ 1 คน
- 2) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 7 คน ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ 1 คน
สัตวแพทยศาสตร์ 1 คน คณะครุศาสตร์ 2 คน คณะนิติศาสตร์ 1 คน และ คณะอักษรศาสตร์ 2 คน
- 3) มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 2 คน ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ 1 คน และคณะ
ศึกษาศาสตร์ 1 คน ซึ่งเป็นผู้ที่สอบติดอันดับ 1 ของประเทศไทย โควตาวิชาสังคม คะแนน 76/100
- 4) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 3 คน ได้แก่ สถาบันภาษา 1 คน รัฐศาสตร์ 1 คน
และไม่ทราบคณะ 1 คน
- 5) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 2 คน ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ และคณะ
วิศวกรรมศาสตร์
- 6) มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1 คน ไม่ทราบคณะ
- 7) มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 1 คน ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์
- 8) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 1 คน ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์
- 9) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 1 คน ได้แก่ คณะโรงแรมการท่องเที่ยวและ
บริการ
- 10) Ritsumeikan Asia Pacific University ประเทศญี่ปุ่น จำนวน 1 คน

สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนน
ยอดเยี่ยม ในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม
ในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด เรียงลำดับตามความสำคัญ
มากที่สุดไปน้อยที่สุด มีดังนี้

1. ตัวผู้เรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวตรงกันว่าตัวผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ นักเรียนสามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ โยผู้เรียนต้องสร้างนิสัยให้รักการค้นคว้า รักการอ่าน ต้องคิดถึงอนาคตที่ต้องเรียนต่อ รวมตัวกันจัดโครงการเน้นการอ่าน รวมไปถึงการสอบ โอนเน็ตด้วย ผู้เรียนต้องสนใจ ตั้งใจเรียน หากเรียนลำดับความสำคัญของตัวแปรย่อยพบว่า สิ่งสำคัญอันดับแรก ได้แก่ มีความรับผิดชอบ รองลงมาได้แก่ มีวินัยในตนเอง มีความมั่นใจในตัวเอง และมีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ตามลำดับ

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่พบ ได้แก่ ปัญหาการสมัครสอบ โดยผลการศึกษาพบว่าผู้เรียน เฉพาะที่สนใจเรียนวิชาต่างๆ เป็นพิเศษ จึงจะมาสมัครสอบในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด โดยจะมาสมัครเป็นห้องไป เพราะจัดการสอบง่าย และพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจเรียนอยู่แล้ว มีผลการเรียนดีก็มักมองว่าการสอบกับโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัดหรือคิวเตอร์ เป็นการสิ้นเปลือง

2. การจัดการเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า

2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีการสอนตามสาระการเรียนรู้และเก็บข้อสอบ ของโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ไว้เป็นคลังข้อสอบ แล้วนำมา มาให้ผู้เรียนทดลองทำดูก่อนสอบจริง ผลการวิเคราะห์ข้อสอบพบว่ามีความใกล้เคียงข้อสอบ โอนเน็ต ในปีถัดไป

2.2 ด้านหลักสูตร โรงเรียนใช้หลักสูตร 2551 แกนกลางเหมือนกันทุกโรงเรียน แต่โรงเรียนที่เห็นความสำคัญจะนำมาสอนและติวเข้ม โดยเฉพาะ ม. 6 มีการเน้นสอนเสริมคาบ 0 ผู้เรียนต้องเข้าเรียนตั้งแต่ 7.30 – 8.30 น. นอกจากนี้ ฝ่ายวิชาการจะสนับสนุนให้ติวเป็นพิเศษ มีการ กำหนดหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนมีตัวเลือกเยอะขึ้น ในหลักสูตรจะมีวิชาเพิ่มเติมคือ O – Net และ A- Net และต้องสอนเป็นวิชาเพิ่มเติม อาทิตย์ละ 1 คาบ

2.3 ด้านตัวครู ผู้บริหารมีการเสริมแรงจูงใจให้กับครูในโรงเรียน โดยมีการ เสริมแรง และต้องมีเป้าหมายว่าผู้เรียนต้องได้รับรางวัลจากการทดสอบความรู้ในโครงการทดสอบ ความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด หากสามารถสอบได้จะพาครูไปศึกษาดูงาน ต่างจังหวัดเพื่อเพิ่มพูนทักษะและแลกเปลี่ยนความรู้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบว่า ครูผู้สอนให้ความรู้แล้วต้องมีเทคนิคเป็นเสมือนคิวเตอร์ ต้องสรรหาเทคนิคต่างๆ โดยที่ผู้เรียนไม่ ต้องไปติวข้างนอก รวมทั้งการที่ครูต้องคัดผู้เรียนที่สอบได้คะแนนดี ติวให้ก่อนเป็นเวลา 1 เดือน

ก่อนสอบอีก 1 อาทิตย์ เชิญวิทยากรมาบรรยายมาตัว จากมหาวิทยาลัยที่อยู่ใกล้เคียง ตลอดจนการจัดข้อสอบเก่าให้ผู้เรียนไปทำที่บ้าน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์มากขึ้น จัดกิจกรรมเสริม เช่น ตัว ทดลองทดสอบตัวเอง เป็นต้น

3. การวัดผลประเมินผล

ผลการศึกษาพบว่า การวัดผลและประเมินผลการศึกษาเป็นผลที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากการที่ผู้เรียนตั้งใจเรียนตั้งแต่ข้อแรก โดยครูจะใช้เกณฑ์วัดผลและประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษาอยู่แล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความขยันของผู้เรียนเป็นสำคัญว่าจะผ่านการวัดและประเมินผลหรือไม่ สำหรับการทดสอบในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด นั้นพบว่าหากผู้เรียนผ่านการวัดและประเมินผลติดอันดับทั้งระดับประเทศและระดับภาคแล้ว ผู้เรียนสามารถสอบเข้าสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ทั้งหมด

4. สื่อการเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า สื่อการเรียนการสอน มีส่วน ตัวเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการนำแนวคิดหลักการ เทคนิคความรู้ วิธีการ กระบวนการทางเทคโนโลยีใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันที่เน้นเทคโนโลยีสมัยใหม่

5. สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศรอบโรงเรียน มีส่วนทำให้นักเรียนสนใจการเรียนเพิ่มขึ้น สภาพแวดล้อม บริเวณทั่วไปสถานที่สวยงามร่มรื่น ตั้งคmidi ห้องเรียนติดแอร์ ห้องสมุด จัดบริการเต็มที่มีบรรณารักษ์ให้คำปรึกษา อุปกรณ์พร้อม มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ทางโรงเรียนได้นำข้อสอบตัวอย่างให้ผู้เรียนไปทำและเฉลยโดยให้อิสระในการไปทำนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น หากเป็นบรรยากาศในห้องเรียนจะมีการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มวิชาแล้วนำเสนอให้กันฟังในห้อง หรือช่วงที่ติวเรียบร้อยแล้ว

ผลการศึกษาอื่นๆ ที่พบ ได้แก่ ผู้ปกครองที่คอยให้การสนับสนุนเข้มงวด เข้าเรียนสอนเสริมตรงเวลาโดยผู้ปกครองจะมีเครือข่าย มีการสนับสนุนการติว มีบทบาทมาช่วยประชุม รับทราบการเรียนการสอน และร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาศักยภาพของตัวผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด” อภิปรายผลได้ดังนี้

อภิปรายผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

จากผลจากการสำรวจรายชื่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศที่เข้าร่วมโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด โดยการสำรวจรายชื่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ และสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่นักเรียนสามารถสอบเข้าได้ ประจำปีการศึกษา 2557 นั้นพบว่า มีนักเรียนจากทั่วประเทศที่สามารถสอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ในภาพรวมทุกรายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทยและสังคมศึกษา แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้เรียนที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้นั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถ การสะสมประสบการณ์และสติปัญญาของผู้เรียน ประกอบกับการวัดและการประเมินผลการเรียนของโรงเรียนซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบผู้เรียนว่าได้พัฒนาไปถึงจุดหมายปลายทางของหลักสูตรและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ รวมทั้งเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นการแนะแนวทางในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป สอดคล้องกับที่ C.V. Good (1973: 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นเป็นความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนให้ หรือคะแนนที่ได้จากการทดสอบ และสอดคล้องกับที่ J. Eysenck, W. Arnold and R. Meili (1972: 6) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรือเกรดของการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลา หรืออาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

สำหรับผลการศึกษาที่พบว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ประจำปีการศึกษา 2557 ทุกรายวิชาที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ ในภาพรวม สามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นั้นจะเห็นได้ว่า เป็นคณะที่ต้องใช้ความสามารถในการเรียนและการสอบสูง เป็นคณะที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้เรียนที่ต้องมีทักษะการเรียนรู้และเตรียมการทดสอบที่ใกล้เคียงและตรงกับ

ข้อสอบจริงมากที่สุดทั้งนี้เพื่อให้การทดสอบสัมฤทธิ์ผลต่อไป สอดคล้องกับที่ พัฒนาพงษ์ สีกา (2551: 32) กล่าวว่า ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคลซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงยอมทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อภิปรายผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ที่พบว่าตัวผู้เรียนนั้นมีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวตรงกันว่าตัวผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ให้นักเรียนสามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ โดยผู้เรียนต้องสร้างนิสัยให้รักการค้นคว้า รักการอ่าน ต้องคิดถึงอนาคตที่ต้องเรียนต่อ รวมตัวกันจัดโครงการเน้นการอ่าน รวมไปถึงการสอบ โอเน็ตด้วย ผู้เรียนต้องสนใจ ตั้งใจเรียน หากเรียนลำดับความสำคัญของตัวแปรย่อยพบว่า สิ่งสำคัญอันดับแรก ได้แก่ มีความรับผิดชอบ รองลงมาได้แก่ มีวินัยในตนเอง มีความมั่นใจในตัวเอง และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างไรก็ตามก็พบปัญหาและอุปสรรคบ้าง ได้แก่ ปัญหาการสมัครสอบ โดยผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนเฉพาะที่สนใจเรียนวิชาต่างๆ เป็นพิเศษ จึงจะมาสมัครสอบในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนต้องมีความสนใจใฝ่ศึกษาเป็นพื้นฐานก่อนจึงจะนำไปสู่ความสำเร็จได้ สอดคล้องกับ ที่ กมล จันทรจักร (2532: 14-16 อ้างถึงใน จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล 2538: 14) กล่าวว่า การเรียนดีมีประสิทธิภาพ คือ การเรียนที่ได้ผลดีเพราะได้เรียนเต็มกำลังความสามารถและเกิดความพึงพอใจ คือ ได้ผลการเรียนดีเด่น ผู้ที่จะได้ชื่อว่าเรียนดีมีประสิทธิภาพได้ผลสำเร็จอันพึงพอใจนั้นควรมีแนวทางปฏิบัติคือต้องรู้จักแบ่งเวลา ต้องสร้างและปฏิบัติจัดทำวงจรการเรียนประจำวันให้ถูกต้อง ต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมถ้าสงสัยถามครู ถามจากเพื่อน ต้องมีความอุทิศทุ่มเท ขยันหมั่นเพียรอยู่เป็นนิจ ต้องค้นคว้าเพิ่มเติมจากตำราในห้องสมุด โดยเฉพาะฝึกซ้อมทำข้อสอบในปีที่ผ่านมาทำให้รู้แนวข้อสอบและมีความมั่นใจในการสอบ ต้องมีหลักการอ่านศึกษาค้นคว้า ซึ่งใช้ได้กับการเรียนทุกวิชา ต้องทำการบ้านทันทีที่มีเวลา และทำงานที่ครูสั่งให้ครบถ้วนโดยเร็วและฝึกซ้อมการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในเวลาช่วงแรกหลังจากเลิกเรียน ก่อนนอนควรอ่านทบทวนบทเรียน ข้อสงสัย ปัญหาล่วงหน้า และต้องมีสมาธิและตั้งใจฟังครูสอนและติดตามร่วมกิจกรรม มีการซักถามโต้แย้งกับครูเป็นระยะ มีการติดตามและการจดบันทึก

สำหรับปัจจัยด้านการวัดผลประเมินผล ที่พบว่าการวัดผลและประเมินผลการศึกษาเป็นผลที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากการที่ผู้เรียนตั้งใจเรียนตั้งแต่ข้อแรก โดยครูจะใช้เกณฑ์วัดผลและประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษาอยู่แล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความขยันของผู้เรียนเป็นสำคัญว่าจะผ่านการวัดและประเมินผลหรือไม่ สำหรับการทดสอบในโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด นั้นพบว่าหากผู้เรียนผ่านการวัดและประเมินผลติดอันดับทั้งระดับประเทศและระดับภาคแล้ว ผู้เรียนสามารถสอบเข้าสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ทั้งหมด ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ต้องมีการพัฒนาข้อสอบเพื่อการวัดผลที่แม่นยำที่สุดเพื่อช่วยให้นักเรียนที่เข้าทดสอบกับโครงการสามารถสอบเข้าในสถาบันอุดมศึกษาให้มากขึ้นต่อไป สอดคล้องกับที่ ชำรง บัวศรี (2532: 227) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผล ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่า การเรียนการสอนที่จัดขึ้นประสบผลสำเร็จ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับใด และยังช่วยในการตัดสินใจ ได้อย่างมีกฎเกณฑ์ และสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จากผลการศึกษาที่พบว่าแนวทางในการพัฒนาการจัดโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญที่สุดคือด้านข้อสอบ โดยการปรับปรุงการออกข้อสอบให้มีจุดเน้นบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมือนข้อสอบ O-Net เพิ่มเติมจะชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากขึ้น แนวทางการพัฒนาที่ต้องเน้นข้อสอบที่ออกโจทย์ใหม่ มีการเปลี่ยนโจทย์ ตัวอย่างข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนให้เป็นเอกลักษณ์ของตนเองทั้งนี้เพื่อรักษาภาพพจน์ของบริษัทว่ามีการสร้างสรรค์ข้อสอบและตัวอย่างใหม่ๆ อยู่เสมอ โดยบริษัทควรยึดหลักสูตรแกนกลางในการออกข้อสอบมากกว่าหลักสูตรส่วนของท้องถิ่น พัฒนาข้อสอบในเชิงคิดวิเคราะห์ สร้างประสบการณ์ใกล้เคียงข้อสอบ Gat และ Pat ให้มากขึ้น สอดคล้องกับที่ สุมาลี จันทร์ชลอ (2547) เสนอวิธีการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ไว้ว่า ข้อสอบควรใช้ประเมินจุดประสงค์ที่สำคัญของการสอนที่สามารถสอบวัดได้ โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นข้อเขียน ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้งจุดประสงค์ที่เป็นเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เป็นกระบวนการ ที่สำคัญที่เน้นในหลักสูตร ข้อสอบควรสะท้อนให้เห็นทั้ง

จุดประสงค์ในการวัด เช่น วัดประเมินความแตกต่าง ระหว่างบุคคลหรือวัดเพื่อแยกผู้ที่ได้เรียนรู้ และข้อสอบควรมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่านและมีความยาวที่ พอเหมาะ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยมใน โครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ” ซึ่งได้สรุปผลและอภิปราย ผลการวิจัยไปแล้วนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยพบว่า การจัดโครงการยังคงพบปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องโดยเฉพาะในเรื่อง ข้อสอบ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้

ประการแรก ควรกำหนดนโยบายให้ผู้ออกข้อสอบพัฒนาข้อสอบใหม่ทุกปี เปลี่ยนโจทย์ ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนให้เป็นเอกลักษณ์ของตนเองทั้งนี้เพื่อรักษาภาพพจน์ของ บริษัทว่ามีการสร้างสรรค์ข้อสอบและตัวอย่างใหม่ๆ อยู่เสมอไม่ซ้ำของตำราใดๆ โดยบริษัทควรยึด หลักสูตรแกนกลางในการออกข้อสอบมากกว่าหลักสูตรส่วนของท้องถิ่น พัฒนาข้อสอบในเชิงคิด วิเคราะห์ สร้างประสบการณ์ใกล้เคียงข้อสอบ Gat และ Pat ให้มากขึ้น และหลังจากการประกาศผล สอบเรียบร้อยแล้วน่าจะมีการเฉลยข้อสอบ พร้อมทั้งมีการวิเคราะห์ด้วยว่าตรงกับมาตรฐานตัวชี้วัดที่ เทาไหน โดยเฉพาะระดับ ม 6 นั้นจำเป็นต้องมีอย่างยิ่ง

ประการที่สอง ควรมีการวางแผนการจัดทำคลังข้อสอบเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวม และสามารถจัดพิมพ์เป็นเล่มได้ในภายหลังรวมทั้งสามารถนำมาจัดทำเป็นข้อสอบเพื่อ Random ข้อมูลข้อสอบเฉพาะของโครงการในการนำไปจัดทำเป็นแบบทดสอบในปีอื่นๆ ได้ต่อไป

ประการที่สาม ควรมีการปรับปรุงเรื่องใบสมัคร เพื่อความสะดวกต่อผู้เรียนในการสมัคร สอบ สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนในเรื่องของความสะดวกในการจัดส่ง ประหยัดเวลา และช่วยให้นักเรียนมีโอกาสในการเข้าร่วมการทดสอบกับโครงการมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนที่ อยู่ห่างไกลและมีค่าใช้จ่ายที่จำกัดแต่ต้องการส่งเสริมนักเรียนในโรงเรียนให้ได้รับโอกาสในการ ทดสอบความรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ประการแรก การวิจัยในครั้งนี้เป็นโครงการวิจัยขั้นแรกของโครงการทดสอบความรู้ทาง วิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ดังนั้นข้อมูลที่ได้มาจึงอาจติดตามได้ไม่ทั้งหมด จำนวนนักเรียน ที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ยังมีตกหล่นอีกจำนวนหนึ่ง แต่ด้วยการเก็บข้อมูลย้อนหลังที่ไม่ ครบถ้วนจึงส่งผลให้การทบทวนครั้งนี้สำรวจข้อมูลได้ไม่ครบถ้วน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้

ทางโครงการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนและตัวผู้เรียนให้ละเอียดครบถ้วนเพื่อการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ในภายหลังได้อย่างสมบูรณ์ และมีการวิจัยเพิ่มเติมในปีอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

ประการที่สอง การเก็บข้อมูลเชิงลึก จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ (Key- Informants) ควรจะมีการสัมภาษณ์ตัวผู้เรียน คณาจารย์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอบของโครงการ เพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาข้อสอบและการบวนการทำงานของโครงการต่อไป

ประการที่สาม สำหรับการวิจัยในลำดับต่อไป ควรเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงปริมาณ เป็นระยะและครอบคลุมทุกพื้นที่ทั้งระดับประเทศและระดับภาค ทั้งนี้เพื่อเป็นการประเมิน ความก้าวหน้าและความสำเร็จของโครงการอย่างต่อเนื่อง

ประการที่สี่ งานวิจัยทุกเรื่องของโครงการควรได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในและ ต่างประเทศ ซึ่งนอกจากจะเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน โครงการต่างๆ อันอุดมไปด้วยภูมิปัญญาและความรู้แล้ว ตลอดจนเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ภายใต้การดำเนินโครงการทดสอบความรู้ทางวิชาการ บริษัท เสริมปัญญา จำกัด ในอีกแง่มุมหนึ่งให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายแก่วงการการศึกษาทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. (2544). วินัยนักเรียน : สารานุกรมศึกษาศาสตร์ (ฉบับที่ 22). กรุงเทพมหานคร: ธีรชัยการพิมพ์.
- กันยารัตน์ เกตุขำ. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ผลการสอบจัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนิสิตปี 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ปีการศึกษา 2533-2534. กรุงเทพมหานคร: เกษตรศาสตร์ (สังคม).
- กัมปนาท ศรีเชื้อ. (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- _____. (2550). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้นวันที่ 1 มิถุนายน 2559 <http://www.lei2.obec.go.th/kpn.2550>
- กิตติมา ปรีดีดิลก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิพัฒน์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). “การดูแลตนเองในผู้สูงอายุ”. วารสารพยาบาลสาธารณสุข. (10)1,13-14.
- ขนิษฐา บุญกั๊กดี. (2552). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- จตุพร เป้นมี. (2545). ความตรงเชิงพยากรณ์ของผลการเรียนเฉลี่ยและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จันทรา พวงยอด. (2543). การพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธจักรวิทยา โดยใช้กิจกรรมและเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จามรี ศักดิ์ประสิทธิ์กุล. (2538). วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่
ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุมพล หนิมพานิช. (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพในทางรัฐศาสตร์และ รัฐประศาสนศาสตร์.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับ
อนุบาล. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1. ปรียญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
จิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
ธนรัช การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2524). รูปแบบของการเรียนในโรงเรียน ปรียญานิพนธ์การศึกษาคุษฎี
บัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปนัดดา หัสปราบ. (2557). แนวทางการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนา
คุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
(องค์การมหาชน) .
- ประภัศร์ วงษ์ศรี. (2541). การรับรู้อัตสมรรถนะ ความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์
ทางการ เรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีชา ธรรมา. (2545). “วินัยแห่งตน” สารานุกรมศึกษาศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (326) 33-38.
- พรพิศ เกื้อนมนเทียร. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและความสนใจในการ
เรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกด้วยเกมที่ใช้
คำถามต่างกัน. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา) บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำ โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัฒน์พงษ์ สีทา. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษา ระดับชาติ ปี การศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2547). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: เฮลิโอฟเฮอร์ มีสท์. □
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526) การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550. (2550). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 (ตอนที่ 47 ก).
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา ดีแป้น. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วัฒนา ศรีพจนารถ. (2533). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- วิจิต ฤทธิจุฑา. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เข้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- วิชา สำราญใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วารุณี เจริญรัตน์ โชต. (2543). แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการทดลอง. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วุฒิชัย ดานะ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศรินันท์ วรรณกิจ. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบ ต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบ สหสัมพันธ์คาโนนิคอล. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิวพงศ์ ไชยพร. (2548). การศึกษาวิสัยในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาพาณิชยการ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถิต วงศ์สุวรรณค์. (2540). การพัฒนาบุคลากรภาพ. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมนึก ภัทธีชนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. สันฐ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ลาโรจน์ เทียนใส. (2552). การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ วิทยาลัยปริญาหมาบัณฑิต สาขานิเทศการศึกษและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดฤทัย ศรีปรีชา. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนีย์ วรรณโกมล และ ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). “ปัจจัยสำคัญทางการตลาดและความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้าระดับปริญญาตรีธุรกิจ” วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.(19) 3 (กันยายน – ธันวาคม) 425-432.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2534). จิตวิทยาทั่วไป แนวคิดและทฤษฎีขั้นมูลฐาน กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
- สุมานัน รุ่งเรืองธรรม. (2526). กลวิธีการสอน. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองธรรม.
- สุมาลี จันทร์ชะลอ. (2547). สถิติ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรัชย์ ไวยวรรณจิตร. (2552). การศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ: กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สุรพล พยอมแย้ม. (2534). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำรา และเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุรัตน์ เตียวเจริญ. (2543). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำเนียง ศิลป์ประกอบ. (2540). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียนและ
ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา
ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู. ปริญญา
นิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องสภาวะแวดล้อม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะเครียดในการเรียนการสอน
ของนิสิต. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ
- อภิชัย กุลชา. (2536). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อริยา คูหา และ บัญญัติ ขง่วน. (2547). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนใน
ภาวะรอฟินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี”.
วารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 10 (กันยายน-
ธันวาคม) 255-271.
- อารยา สุวะมาตย์. (2540). การวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ และคณะ. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบO-NET
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ต่ำ. สถาบันทดสอบ
ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- อัมพา อรุณพราหมณ์. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและ
ความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียน
กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Bloom, Benjamins. (1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York: McGraw-Hill Book Company
- Bryant, Debbie K. (1997). **Prediction of CAAP Scores Based on ACT Scores, Cumulative GPAs, and Both” (CD – Rom) RIEJAN 2000**. (November), 28. Reports – research : EDRS Price MF 01/PC02 Plus Postage, ED433349 TM030018.
- Dunford, Michael J. (1994). “Learning Style and Personality type as a Meaningful Predictor of Community College Academic Success”, **Dissertation Abstracts International**. 54 (January 1994), 2547– A.
- Eysenck, J., Arnold, W., and Meili, R. (1972). **Encyclopedia of Psychology**. London: Search Press Limited.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: Mc Graw-Hill Book.
- Prescott, D. A. (1961). **Report of Conferences on Child Study**. **Education Bulletin. Faculty of Education**, Chulalongkorn University.
- Klausmeier, H. J. (1985). **Educational Psychology**. 4th ed. New York: Happer and Row.
- McClelland, David C. (1961). **The Achievement Society**. New York: The Free Press.
- Rai, P.W. (1980). Achievement Motive in Low and High Achievement a Comparative Study2, **India Education Review**. 15 (July, 1980), 117-122.
- Saadia Tayyaba. (2012). “Rural-urban gaps in academic achievement, schooling conditions, student, and teachers’ characteristics in Pakistan”. **International Journal of Educational Management**. 2012(26), 6-26.
- Shaher H. Hamaideh and Ayman M Hamdan-Mansour. (2014). “Psychological, cognitive, and personal variables that predict college academic achievement among health sciences students”. **Nurse Education Today**. 2014(34), 703-708.

ประวัติผู้ศึกษาวิจัย

ชื่อ – นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. การุณนันท์ รัตนแสนวงษ์
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตและ รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
ชื่อหน่วยงาน	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์
สถานที่ตั้ง	96 หมู่ 3 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170
หมายเลขโทรศัพท์	02-441-6067, 081-901-6117, 092-442-8000
ชื่อ – นามสกุล	กัปตัน นาวาอากาศตรี ดร. สหัชชัย มหาวีระ
ตำแหน่งปัจจุบัน	ที่ปรึกษาสำนักวิจัยและพัฒนากองทัพบก
ชื่อหน่วยงาน	สำนักวิจัยและพัฒนากองทัพบก
สถานที่ตั้ง	แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
หมายเลขโทรศัพท์	085-9154949
ชื่อ – นามสกุล	ดร.ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตและ รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
ชื่อหน่วยงาน	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์
สถานที่ตั้ง	96 หมู่ 3 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170
หมายเลขโทรศัพท์	02-441-6067, 081-901-6117, 092-442-8000